

2025/1135

11.6.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1135**z dnia 10 czerwca 2025 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/3014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i art. 24 ust. 1,

po konsultacji z państwami członkowskimi,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Wszczęcie postępowania**

- (1) 17 maja 2024 r. na podstawie art. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja Europejska („Komisja”) wszczęła dochodzenie antysubsydyjne dotyczące przywozu do Unii przewodów światłowodowych pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”). Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu postępowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”).
- (2) Komisja wszczęła dochodzenie w następstwie skargi złożonej 4 kwietnia 2024 r. przez Europacable („skarżący”). Skarga została złożona w imieniu przemysłu Unii zajmującego się produkcją przewodów światłowodowych w rozumieniu art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. W skardze przedstawiono dowody na występowanie subsydiowania i wynikającej z niego istotnej szkody, które były wystarczające, by uzasadnić wszczęcie dochodzenia.
- (3) Przed wszczęciem dochodzenia antysubsydijnego Komisja powiadomiła rząd Indii ⁽³⁾ o wpłynięciu należycie udokumentowanej skargi oraz zaprosiła ten rząd do udziału w konsultacjach zgodnie z art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego. 15 maja 2024 r. odbyły się konsultacje z rządem Indii. Nie osiągnięto jednak wspólnie uzgodnionego rozwiązania.

1.2. Inne środki pozostające w mocy

- (4) W dniu 16 grudnia 2024 r. Komisja nałożyła ostateczne cło antydumpingowe i ustanowiła ostateczne pobranie cła tymczasowego nałożonego na przywóz tego samego produktu pochodzącego z Indii ⁽⁴⁾ w toku dochodzenia, które wszczęto zawiadomieniem o wszczęciu postępowania opublikowanym w dniu 16 listopada 2023 r. („odrębne dochodzenie antydumpingowe”). Analiza sytuacji gospodarczej przemysłu Unii zawarta w niniejszym rozporządzeniu jest tożsama, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, z ustaleniami dokonanymi w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym, ponieważ definicja przemysłu Unii, producentów unijnych objętych próbą, okresu badanego i okresu objętego dochodzeniem jest taka sama w obu dochodzeniach.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antysubsydijnego dotyczącego przywozu przewodów światłowodowych pochodzącego z Indii (Dz.U. C, C/2024/3206, 17.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/3206/oj>).

⁽³⁾ W niniejszym rozporządzeniu termin „rząd Indii” jest używany w szerokim znaczeniu i obejmuje wszystkie ministerstwa, departamenty, agencje i administracje na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/3014 z dnia 13 grudnia 2024 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii (Dz.U. L, 2024/3014, 16.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/3014/oj).

- (5) 19 stycznia 2022 r. w następstwie dochodzenia antysubsydyjnego, które wszczęto zawiadomieniem o wszczęciu postępowania opublikowanym 21 grudnia 2020 r., Komisja nałożyła cła wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chin ⁽⁵⁾.
- (6) Przewody światłowodowe były również przedmiotem dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu z Chin. 18 listopada 2021 r. Komisja nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz z Chin ⁽⁶⁾. 9 sierpnia 2023 r. Komisja dostosowała te cła antydumpingowe w następstwie dochodzenia w sprawie absorpcji ⁽⁷⁾.

1.3. Rejestracja

- (7) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2024/2724 ⁽⁸⁾ Komisja poddała przywóz przewodów światłowodowych rejestracji.
- (8) Biorąc pod uwagę, że nie wprowadzono żadnych środków tymczasowych, jak opisano w motywie 22, Komisja nie przeprowadziła analizy dotyczącej poboru ceł z mocą wsteczną zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Zainteresowane strony

- (9) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących oraz władze Indii, znanych importerów, użytkowników i przedsiębiorstwa handlowe, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, o wszczęciu dochodzenia, i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (10) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na temat wszczęcia dochodzenia oraz złożenia wniosku o posiedzenie wyjaśniające przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5. Kontrola wyrywkowa

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrywkowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.5.1. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (12) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Komisja dobrała próbę na podstawie największego wolumenu produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii w okresie objętym dochodzeniem, z zapewnieniem dużego zakresu geograficznego. Próba ta składała się z trzech producentów unijnych. Produkcja producentów unijnych objętych próbą odpowiadała ponad 50 % całkowitej szacunkowej wielkości produkcji i ponad 75 % całkowitej szacowanej sprzedaży produktu podobnego w Unii. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag na temat wstępnego doboru próby. Nie otrzymano żadnych uwag na temat wstępnego doboru próby i potwierdzono, że jest to próba końcowa.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/72 z dnia 18 stycznia 2022 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2011 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 12 z 19.1.2022, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/72/oj).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2011 z dnia 17 listopada 2021 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 410 z 18.11.2021, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2011/oj).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1617 z dnia 8 sierpnia 2023 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2011 nakładające ostateczne cła antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 199 z 9.8.2023, s. 34, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1617/oj).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/2724 z dnia 24 października 2024 r. poddające rejestracji przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii (Dz.U. L, 2024/2724, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2724/oj).

1.5.2. *Kontrola wyrywkowa importerów*

- (13) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja zwróciła się do importerów niepowiązanych o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (14) Żaden importer niepowiązany nie dostarczył wymaganych informacji ani nie wyraził zgody na włączenie do próby. Komisja postanowiła, że kontrola wyrywkowa nie jest konieczna.

1.5.3. *Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących w Indiach*

- (15) Aby podjąć decyzję co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby dokonać doboru próby, Komisja wezwała wszystkich znanych producentów eksportujących w Indiach do udzielenia informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Indii w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byliby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi.
- (16) Jedenastu producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby obejmującej trzy grupy producentów eksportujących na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą to wielkość można było właściwie zbadać w dostępnym czasie. Objęte próbą grupy producentów eksportujących odpowiadały za ponad 80 % całkowitego przywozu przewodów światłowodowych z Indii do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w kwestii doboru próby zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących oraz organów państwa, którego dotyczy postępowanie.

1.6. **Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne**

- (17) Komisja przesłała kwestionariusze producentom eksportującym objętym próbą, trzem producentom unijnym objętym próbą oraz znanym użytkownikom. Kwestionariusze te udostępniono również w internecie⁽⁹⁾ w dniu wszczęcia postępowania. Komisja przesłała również skarżącemu kwestionariusz, w którym zwróciła się o wskaźniki makroekonomiczne przemysłu Unii.
- (18) Komisja przesłała również kwestionariusz rządowi Indii.
- (19) Komisja otrzymała odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od rządu Indii, producentów eksportujących objętych próbą, producentów unijnych objętych próbą, skarżącego i jednego użytkownika.
- (20) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do stwierdzenia subsydiowania oraz określenia wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci eksportujący w Indiach i powiązany dostawca materiałów do produkcji:

Grupa MP Birla

- Birla Cable Ltd, Rewa („BCL”)
- Vindhya Telelinks Ltd, Rewa („VTL”)
- Universal Cables Ltd, Verna („UCL”)
- Birla Furukawa Fibre Optics Private Ltd, Verna (powiązany dostawca materiałów do produkcji)

Grupa HFCL

- HFCL Limited, Hyderabad („HFCL”)
- HTL Limited, Chennai („HTL”)

⁽⁹⁾ <https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2730>.

Grupa STL

- Sterlite Technologies Ltd, Rakholi („STL”)
- Sterlite Tech Cables Solutions Ltd, Aurangabad („STCSL”).

Producenci unijni:

- Acome S. A. (Francja)
- Corning Optical Communications Sp. z o.o. (Polska) oraz powiązane przedsiębiorstwa Corning Pouyet SAS (Francja), Corning Optical Communication GmbH & Co. KG. (Niemcy), Corning Optical Communications, S.r.l. (Włochy) i Corning Optical Communications, S.L. (Hiszpania).
- Prysmian S.p.A. i powiązane z nim przedsiębiorstwa (Dania, Finlandia, Francja, Niemcy, Włochy, Niderlandy, Rumunia, Hiszpania, Szwecja).

1.7. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (21) Dochodzenie dotyczące subsydiowania i powstałej szkody obejmowało okres od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. („okres objęty dochodzeniem”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny szkody obejmowało okres od 1 stycznia 2020 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

1.8. Niewprowadzanie środków tymczasowych i dalsze postępowanie

- (22) W dniu 17 stycznia 2025 r., na podstawie art. 29a ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Komisja poinformowała zainteresowane strony o swoim zamiarze nienakładania środków tymczasowych oraz kontynuacji dochodzenia.
- (23) W dniu 18 marca 2025 r. Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono termin do zgłaszania uwag na temat ostatecznego ujawnienia ustaleń.
- (24) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń uwagi otrzymano 2 kwietnia 2025 r.
- (25) Stronom, które wystąpiły z odpowiednim wnioskiem, umożliwiono przedstawienie argumentów. Odbyły się posiedzenia wyjaśniające z grupami MP Birla, HFCL i STL.
- (26) W dniu 24 kwietnia 2025 r. Komisja przedstawiła dodatkowe ujawnienie ustaleń.
- (27) Uwagi po dodatkowym ujawnieniu ustaleń otrzymano 25 kwietnia 2025 r.
- (28) Po dodatkowym ujawnieniu ustaleń grupa STL twierdziła, że dochodzenie nie było przejrzyste, ponieważ w dokumencie dotyczącym dodatkowego ujawnienia ustaleń Komisja nie odniosła się do żadnych uwag grupy dotyczących ostatecznych ustaleń. Grupa STL stwierdziła, że ten brak przejrzystości wpłynął na jej prawo do obrony.
- (29) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, jakoby przedmiotowe dochodzenie nie było przejrzyste i negatywnie wpłynęło na prawo grupy STL do obrony. Celem dodatkowego ujawnienia ustaleń nie było odniesienie się do wszystkich uwag otrzymanych od zainteresowanych stron w następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń, ale umożliwienie zainteresowanym stronom przedstawienia uwag na temat wszelkich istotnych zmian okoliczności faktycznych oraz ustaleń po ujawnieniu ostatecznych ustaleń. Wszystkie uwagi przedstawione przez grupę STL w następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń zostały uwzględnione w niniejszym rozporządzeniu wykonawczym, w szczególności w motywach 75, 95, 134, 150 i 197. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2. PRODUKT OBJĘTY DOCHODZENIEM, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty dochodzeniem

- (30) Produktem objętym dochodzeniem są przewody światłowodowe jednomodowe, złożone z jednego lub wielu indywidualnie osłoniętych włókien, w obudowie ochronnej, nawet połączone z przewodnikami prądu elektrycznego, nawet ze złączami. Wyłączone są następujące produkty:
- a) przewody o długości poniżej 500 metrów, w których wszystkie światłowody są oddzielnie wyposażone w złącza na jednym lub obu końcach; oraz
 - b) kable do zastosowań podmorskich, izolowane tworzywami sztucznymi, zawierające przewód miedziany lub aluminiowy, w których włókna są zawarte w module lub modułach metalowych.
- (31) Przewody światłowodowe są stosowane jako optyczne medium transmisyjne w dalekosiężnych, miejskich i dostępowych sieciach telekomunikacyjnych.

2.2. Produkt objęty postępowaniem

- (32) Produkt objęty postępowaniem to produkt objęty dochodzeniem pochodzący z Indii, obecnie objęty kodem CN ex 8544 70 00 (kody TARIC 8544 70 00 10 i 8544 70 00 91).

2.3. Produkt podobny

- (33) W toku dochodzenia wykazano, że następujące produkty mają takie same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne, a także te same podstawowe zastosowania:
- produkt objęty postępowaniem w przypadku wywozu do Unii;
 - produkt objęty dochodzeniem produkowany i sprzedawany na rynku krajowym Indii; oraz
 - produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii.
- (34) Komisja uznała zatem, że są to produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. SUBSYDIUM

3.1. Subsidia i programy subsydiowania wchodzące w zakres prowadzonych dochodzeń

- (35) Na podstawie informacji zawartych w skardze, zawiadomieniu o wszczęciu postępowania i odpowiedziach udzielonych na pytania zawarte w kwestionariuszach Komisji zbadano domniemane subsydiowanie w postaci następujących subsydiów udzielanych przez rząd Indii:
- a) Bezpośrednie przekazanie środków pieniężnych i potencjalne bezpośrednie przekazanie środków pieniężnych lub zobowiązań:
 - zmodyfikowany pakietowy program specjalnych zachęt („M-SIPS”)
 - program wspierania produkcji elementów elektronicznych i półprzewodników („SPECS”)
 - program odsetek wyrównawczych na rzecz finansowania eksportu („IES”)
 - program zachęt związanych z produkcją („PLIS”)
 - b) Utracone lub niepobrane należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych:
 - programy zwolnień z ceł i umorzeń należności celnych
 - program dotyczący wywozu towarów z Indii „Merchandise Export from India” („MEIS”);
 - program „Remission of Duties and Taxes on Exported Goods Scheme” („RoDTEP”)
 - program „Advance Authorisation” („AAS”)

- program „Duty Free Import Authorization Scheme” („DFIA”)
- system zwrotu cel przywózowych („DDS”)
- program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz („EPCGS”)
- Inne:
 - program przywozu towarów według preferencyjnej stawki celnej („IGCRS”)
 - jednostki zorientowane na wywóz (EOU), Park Technologiczny Elektroniki (EHTR) oraz program parków biotechnologicznych (BTPS):
 - a) Dostarczanie towarów lub świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia:
 - zachęty przyznawane w ramach specjalnych stref ekonomicznych (SSE)
 - b) Programy rządów stanowych:
 - programy rządu stanu Maharasztra
 - programy rządu stanu Goa
 - programy rządu stanu Telangana
 - programy rządu stanu Madhya Pradesh

3.2. Programy, w odniesieniu do których nie udowodniono subsydiowania

3.2.1. Program wspierania produkcji elementów elektronicznych i półprzewodników („SPECS”)

- (36) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.2. Program zachęt związanych z produkcją („PLIS”)

- (37) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.3. Program dotyczący wywozu towarów z Indii „Merchandise Export from India” („MEIS”)

- (38) Program ten zakończono w 2022 r. W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.4. Program „Duty Free Import Authorization Scheme” („DFIA”)

- (39) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.5. Jednostki zorientowane na wywóz (EOU), Park Technologiczny Elektroniki (EHTR) oraz program parków biotechnologicznych (BTPS)

- (40) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.6. Dostarczanie towarów lub świadczenie usług przez rząd za kwotę niższą od odpowiedniego wynagrodzenia

- (41) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.2.7. Programy rządu stanu Goa

- (42) W okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono żadnych świadczeń dla trzech producentów eksportujących objętych próbą.

3.3. Programy, w odniesieniu do których stwierdzono subsydiowanie

3.3.1. Bezpośrednie przekazanie środków pieniężnych i potencjalne bezpośrednie przekazanie środków pieniężnych lub zobowiązań

3.3.1.1. Zmodyfikowany pakietowy program specjalnych zachęt („M-SIPS”)

- (43) Komisja ustaliła, że wszystkie grupy producentów eksportujących objęte próbą korzystały z M-SIPS w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.1.1.1. Podstawa prawna

- (44) W 2012 r. rząd Indii ogłosił zmodyfikowany pakietowy program specjalnych zachęt („M-SIPS”) ⁽¹⁰⁾ („zawiadomienie o M-SIPS z 2012 r.”). Program ten zmieniono w 2015 r. ⁽¹¹⁾ („zawiadomienie o M-SIPS z 2015 r.”) i w 2017 r. ⁽¹²⁾ („zawiadomienie o M-SIPS z 2017 r.”).

3.3.1.1.2. Kwalifikowalność

- (45) Program jest dostępny dla producentów produktów i akcesoriów elektronicznych wymienionych w zawiadomieniu o M-SIPS z 2012 r. W zawiadomieniu o M-SIPS z 2015 r. rozszerzono zakres kwalifikowalności na dodatkowe produkty elektroniczne.
- (46) Kwalifikują się producenci przewodów światłowodowych. Kwalifikują się również producenci światłowodów, które są materiałem do produkcji przewodów światłowodowych, oraz producenci preform ze szkła, które są materiałem do produkcji światłowodów.

3.3.1.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (47) Programem zarządza Ministerstwo Elektroniki i Technologii Informacyjnej („MeitY”). Program przewiduje dotacje na inwestycje przeznaczone na nowe obiekty lub na zwiększenie mocy produkcyjnych obiektów już istniejących. Dotacje stanowią 20 % inwestycji w maszyny i urządzenia realizowanych w specjalnych strefach ekonomicznych (SSE) oraz 25 % inwestycji kapitałowych poza SSE. Dotacje te wypłaca rząd Indii w kilku transzach, po uprzednim zatwierdzeniu przez rząd Indii pełnej kwoty.
- (48) Kandydaci muszą złożyć wniosek przez internet. Po zatwierdzeniu beneficjent przedkłada rządowi wnioski o płatność stosownie do poniesionych wydatków. Na podstawie tych wniosków o płatność rząd wypłaca zachęty beneficjentowi. W początkowym okresie funkcjonowania programu płatności dokonywano corocznie. W następstwie zawiadomienia o M-SIPS z 2015 r. płatności mogą być dokonywane kwartalnie.
- (49) W rezultacie zawiadomienia o M-SIPS z 2017 r. termin nadsyłania wniosków upłynął 31 grudnia 2018 r. Zachęty miały być dostępne w ciągu pięciu lat od zatwierdzenia projektu.

3.3.1.1.4. Wnioski dotyczące programu M-SIPS

- (50) W ramach programu M-SIPS zapewniane są subsydia w postaci dotacji w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Wpłaty w ramach M-SIPS stanowią wkład finansowy rządu Indii, ponieważ rząd Indii bezpośrednio przekazuje środki beneficjentowi. Ponadto poprzez płatności w ramach M-SIPS zostaje przyznane świadczenie, ponieważ beneficjent otrzymuje rekompensatę za część zrealizowanej przez siebie inwestycji.

⁽¹⁰⁾ Zawiadomienie nr 24(10)/2010-IPHW z 27 lipca 2012 r. <https://www.meity.gov.in/writereaddata/files/MSIPS-Notification-27-July-2012.pdf>.

⁽¹¹⁾ Zawiadomienie nr 27(35)/2013-IPHW z dnia 3 sierpnia 2015 r. https://www.meity.gov.in/writereaddata/files/MSIPS%20notification%203%20Aug%202015_1.pdf.

⁽¹²⁾ Zawiadomienie nr 27(98)/2016-IPHW z dnia 30 stycznia 2017 r. https://www.meity.gov.in/writereaddata/files/msips_notification%2030%20January%202017_0.pdf.

- (51) Program M-SIPS uznaje się również za szczególny, ponieważ zgodnie z prawem kwalifikowalność do niego jest ograniczona do producentów wskazanych w pkt 3.3.1.1.2, a zatem stanowi on podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (52) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że program M-SIPS nie jest subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. W szczególności rząd Indii podniósł, że (i) program M-SIPS nie stanowił dotacji, ponieważ polegał na częściowym zwrocie kosztów poniesionych przez odbiorcę; (ii) M-SIPS nie przyznawał świadczenia odbiorcy, ponieważ nie przysparzał korzyści wykraczającej poza to, co było dostępne na rynku, oraz (iii) M-SIPS nie był szczególny, ponieważ miał szerokie zastosowanie do całego sektora produkcji elektroniki.
- (53) Komisja nie zgodziła się z twierdzeniem, jakoby M-SIPS nie był subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. Pierwszy z argumentów – że rząd Indii wypłacał środki w ramach M-SIPS w celu częściowego zwrotu kosztów inwestycji poniesionych przez odbiorcę – był bez znaczenia dla ustalenia, że program M-SIPS stanowi wkład finansowy w formie dotacji na wydatkowane kwoty. W odniesieniu do drugiego argumentu Komisja uznała, że w wyniku płatności w ramach M-SIPS odbiorca uzyskał świadczenie, ponieważ otrzymał zwrot kosztów inwestycji, które w przeciwnym razie musiałby ponieść, a zatem płatność ta przyczyniła się do poprawy płynności finansowej odbiorcy. Co się zaś tyczy trzeciego argumentu – program M-SIPS uznano za szczególny, ponieważ był przeznaczony dla przedsiębiorstw działających w sektorze produkcji elektroniki i nie był dostępny dla przedsiębiorstw działających w innych sektorach gospodarki. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

3.3.1.1.5. Obliczanie wysokości subsydium

- (54) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty przyznanej beneficjentom przez rząd Indii, rozłożonej na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, została skorygowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (55) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa MP Birla podniosła, że zastosowana przez Komisję komercyjna stopa procentowa jako wartość odniesienia była niewłaściwa. W szczególności grupa MP Birla twierdziła, że (i) źródło wykorzystane przez Komisję było płatne, a zatem nie było publicznie dostępne na potrzeby oceny, czy jest właściwe; (ii) proponowana wartość odniesienia obejmowała rok kalendarzowy (2023), a zatem nie pokrywała się z okresem objętym dochodzeniem, który trwał od 1 października 2022 r. do 30 września 2023 r. Ponadto grupa MP Birla argumentowała, że dane publikowane przez Bank Rezerw Indii (RBI) ⁽¹³⁾ były bardziej odpowiednie, ponieważ są publicznie dostępne i umożliwiają skonstruowanie konkretnej wartości odniesienia dla okresu objętego dochodzeniem. Grupa MP Birla zaproponowała obliczenie wartości odniesienia jako średniej kosztu krańcowego stopy oprocentowania pożyczek opartych na funduszach (MLCR) mającej zastosowanie do terminów zapadalności od „overnight” do trzyletniego.
- (56) Komisja przeanalizowała dane z RBI zaproponowane przez grupę MP Birla. Jakkolwiek informacje dostępne po uiszczeniu opłaty uznaje się za dostępne dla zainteresowanych stron, Komisja uznała, że w tym przypadku najwłaściwszym źródłem były bezpłatnie dostępne oficjalne dane, ponieważ umożliwiły skonstruowanie konkretnej wartości odniesienia dla okresu objętego dochodzeniem. W związku z tym Komisja ponownie obliczyła odnośne świadczenia. Komisja zauważyła, że proponowane dane nie obejmują jednak marży, jaką banki komercyjne zwykle naliczają swoim klientom poza MCLR ustanowioną przez RBI. Komisja obliczyła wartość odniesienia jako średnią MCLR dla terminów zapadalności wynoszących 1 rok i 3 lata, ponieważ krótszych terminów zapadalności nie uznano za istotne w kontekście zakupu środków trwałych.
- (57) Grupa MP Birla korzystała z tego programu w celu wsparcia produkcji przewodów światłowodowych, a grupy HFCL, STL i MP Birla korzystały również z tego programu w celu wsparcia wytwarzania materiałów do produkcji. W związku z tym Komisja przyporządkowała do producentów przewodów światłowodowych odpowiednią kwotę świadczenia odnoszącą się do materiałów do produkcji, którą następnie wykorzystano do obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych według metody opisanej w motywie 54.

⁽¹³⁾ <https://bankofindia.co.in/interest-rate/interest-rate-mclr>.

- (58) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium albo z wartością obrotów dotyczących wszystkich rodzajów przewodów światłowodowych wytwarzanych przez eksportera⁽¹⁴⁾, albo z wartością obrotów dotyczących objętego dochodzeniem produktu wytwarzanego przez eksportera, stosownie do przypadku, w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (59) Grupa MP Birla twierdziła, że przez przypisanie do producentów eksportujących z grupy MP Birla świadczenia otrzymanego w ramach M-SIPS przez powiązanego dostawcę materiałów do produkcji Birla Furukawa Fibre Optics Private Ltd („Birla Furukawa”) Komisja założyła, że nastąpiło przeniesienie świadczenia. Zdaniem Grupy MP Birla byłoby to sprzeczne z ustaleniem zespołu orzekającego w sprawie USA – Softwood Lumber IV, potwierdzonym przez Organ Apelacyjny⁽¹⁵⁾, według którego organ prowadzący dochodzenie powinien był ustalić, że świadczenie przyznane producentowi materiałów do produkcji zostaje przeniesione, gdy producenci materiałów do produkcji i przetwórcy niższego szczebla działają zgodnie z zasadą ceny rynkowej. Ceny między Birla Furukawa a producentami eksportującymi w grupie MP Birla były zgodne z zasadą ceny rynkowej, a jako dowód grupa MP Birla przedstawiła uchwały zarządów trzech producentów eksportujących z grupy MP Birla obejmujące okres objęty dochodzeniem oraz porównanie z cenami stosowanymi wobec innych klientów w okresie objętym dochodzeniem.
- (60) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że w argumentach grupy MP Birla pomyłono kwestię przeniesienia z odrębną kwestią przypisania subsydium otrzymanego przez przedsiębiorstwo powiązane do produktu objętego postępowaniem. Jeżeli strona (w tym przypadku dostawca materiałów do produkcji) jest powiązana z producentem eksportującym, Komisja nie musi analizować, czy doszło do przeniesienia. Ze względu na te powiązania Komisja musiała jedynie odpowiednio przypisać świadczenie uzyskane przez Birla Furukawa do produktu objętego postępowaniem.
- (61) Po drugie, Komisja przypominała, że – jak wyjaśniono w motywie 57 – zastosowany klucz przypisania odpowiadał wielkości sprzedaży materiałów do produkcji przez powiązanego dostawcę materiałów do produkcji na rzecz producentów eksportujących. Komisja uznała, że wykorzystując wielkość sprzedaży między przedsiębiorstwami jako klucz przypisania, odpowiednio przydzieliła otrzymane w ramach grupy subsydia do produktu objętego postępowaniem. Tego klucza przypisania nie zakwestionowała żadna zainteresowana strona.
- (62) Komisja zauważyła również, że dowody przedstawione przez grupę MP Birla nie były wiarygodne ani rozstrzygające przy ocenie, czy ceny materiałów do produkcji między powiązаныmi stronami rzeczywiście były zgodne z zasadą ceny rynkowej. W szczególności jakkolwiek uchwały zarządów wskazywały, że transakcje z Birla Furukawa „są zawierane po aktualnej cenie rynkowej”, dopuszczały zmianę takiej ceny o $\pm 20\%$ w roku obrotowym 2022–2023 i o $\pm 10\%$ w roku obrotowym 2023–2024. Dopuszczenie takich zmian ceny było sprzeczne z deklaracją, że transakcje powinny być zawierane po aktualnej cenie rynkowej, a tym samym z twierdzeniem, że ceny między przedsiębiorstwami były zgodne z zasadą ceny rynkowej. Ponadto jeżeli chodzi o porównanie cen zgłoszonych przez Birla Furukawa Komisja zauważyła, że grupa MP Birla nie wykazała, że ceny dla klientów niepowiązanych były zgodne z zasadą ceny rynkowej i że stanowiły one odpowiednią wartość odniesienia na potrzeby porównania z powiązanymi cenami. Ponadto nie jest jasne, w jaki sposób ceny jednostkowe dla BCL, VTL i UCL z jednej strony oraz dla innych klientów z drugiej strony zostały wyprowadzone z danych dotyczących sprzedaży Birla Furukawa. W szczególności w porównaniu przedstawionym przez grupę MP Birla nie uwzględniono faktu, że wśród innych przedsiębiorstw, z którymi porównano ceny dla grupy MP Birla, znajdowały się również inne przedsiębiorstwa, które – jako część grupy Furukawa – były powiązane z Birla Furukawa. W związku z tym grupa MP Birla porównała ceny dla przedsiębiorstw powiązanych z cenami stosowanymi wobec przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych. Ponadto okazało się, że grupa MP Birla wybrała niektóre rodzaje produktu objętego dochodzeniem, w przypadku których różnica w cenie jednostkowej między sprzedażą na rzecz grupy MP Birla a sprzedażą na rzecz innych przedsiębiorstw była zbieżna z jej argumentacją. Podsumowując, grupa MP Birla nie przedstawiła wiarygodnych i rozstrzygających dowodów wykazujących, że ceny stosowane między Birla Furukawa a producentami eksportującymi w grupie MP Birla były zgodne z zasadą ceny rynkowej. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

⁽¹⁴⁾ Jak wyjaśniono w motywie 30, nie wszystkie rodzaje przewodów światłowodowych są produktem objętym dochodzeniem.

⁽¹⁵⁾ Sprawozdanie zespołu orzekającego, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada* [Stany Zjednoczone – Określenie ostatecznego cła wyrównawczego w odniesieniu do niektórych rodzajów drewna miękkiego pochodzącego z Kanady], WT/DS257/R i Corr.1, przyjęte 17 lutego 2004 r., zmienione sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WT/DS257/AB/R, DSR 2004:II, s. 641, pkt 7.91, oraz sprawozdanie Organu Apelacyjnego, *United States – Final Countervailing Duty Determination with Respect to Certain Softwood Lumber from Canada* [Stany Zjednoczone – Określenie ostatecznego cła wyrównawczego w odniesieniu do niektórych rodzajów drewna miękkiego pochodzącego z Kanady], WT/DS257/AB/R, przyjęte 17 lutego 2004 r., DSR 2004:II, s. 571, pkt 146.

- (63) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Komisja zidentyfikowała i skorygowała błąd pisarski w stopie subsydiowania dla grup HFCL i STL.
- (64) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Zmodyfikowany pakietowy program specjalnych zachęt

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,33 %
Grupa HFCL	0,23 %
Grupa STL	0,31 %

3.3.1.2. Program odsetek wyrównawczych na rzecz finansowania eksportu („IES”)

- (65) Komisja ustaliła, że grupy producentów eksportujących SLP i MP Birla korzystały z IES w okresie objętym dochodzeniem. Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w ramach postępowania w sprawie cła wyrównawczego dotyczącego systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii ⁽¹⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie cel ostatecznych dotyczących GES”), w szczególności w motywach 140–150.

3.3.1.2.1. Podstawa prawna

- (66) Program „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit” wszedł w życie 1 kwietnia 2015 r., a 11 lutego 2016 r. ⁽¹⁷⁾ został ogłoszony przez Bank Rezerw Indii („RBI”) („okólnik RBI z 2016 r.”). Pierwotnie program IES miał wygasnąć 31 marca 2020 r. Program ten kilkakrotnie jednak przedłużano, m.in. do 31 marca 2024 r. ⁽¹⁸⁾ („zawiadomienie o przedłużeniu IP IES”), które to przedłużenie obejmowało okres objęty dochodzeniem.

3.3.1.2.2. Kwalifikowalność

- (67) Program IES jest dostępny w odniesieniu do wywozu szerokiej gamy produktów, w tym przewodów światłowodowych, niezależnie od wielkości producenta eksportującego lub eksportującego podmiotu handlowego, oraz w odniesieniu do wywozu wszelkich produktów wytwarzanych przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MMŚP).

3.3.1.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (68) IES jest programem zarządzanym przez Dyрекcję Generalną ds. Handlu Zagranicznego (DGFT). Umożliwia kwalifikującym się eksporterom kompensację części odsetek zapłaconych od pożyczek uzyskanych od uczestniczących banków, jak przewidziano w pkt 2 na s. 4 okólnika RBI z 2016 r. W zawiadomieniu o przedłużeniu IP IES przewidziano kompensację odsetek w wysokości 3 % dla będących MMŚP producentów eksportujących realizujących wywóz w ramach dowolnych kodów HS i 2 % dla producentów eksportujących i eksportujących podmiotów handlowych realizujących wywóz w ramach 410 kodów HS, w tym wywóz przewodów światłowodowych, jak przewidziano w okólniku RBI z 2016 r.
- (69) Uczestniczące banki otrzymały rekompensatę od Banku Rezerw Indii, aby umożliwić zapewnienie niższych stóp procentowych kwalifikującym się eksporterom. Świadczenie jest dostępne od dnia wypłaty do dnia spłaty lub do dnia, w którym niespłacony kredyt eksportowy staje się zaległy. Program IES jest jednak dostępny dla kwalifikujących się eksporterów wyłącznie w okresie obowiązywania programu.

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1103 z dnia 6 czerwca 2023 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 147 z 7.6.2023, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1103/oj).

⁽¹⁷⁾ Okólnik RBI DBR.CO.SCB.Cir. nr 1/13.05.000/2015-16 z dnia 11 lutego 2016 r. <https://rbidocs.rbi.org.in/rdocs/notification/PDFs/NT322468DA7E3559F4FDCA05F627EE6310FB3.PDF>.

⁽¹⁸⁾ Zawiadomienie RBI DOR.STR.REC.93/04.02.001/2021-22 z 8 marca 2022 r. <https://rbidocs.rbi.org.in/rdocs/notification/PDFs/NOTI1803990B2AD806A43E2A714ADD49801D639.PDF>.

3.3.1.2.4. Wnioski dotyczące programu IES

- (70) Jak Komisja ustaliła już w motywie 146 rozporządzenia w sprawie GES, w ramach IES udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (iv) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego w formie kompensacji odsetek, którą współpracujące banki muszą zastosować wobec kwalifikujących się przedsiębiorstw, jak wskazano w motywie 68 powyżej.
- (71) Ponadto, jak ustaliła już Komisja w motywie 147 rozporządzenia w sprawie GES, program IES jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takiej kompensacji odsetek z tytułu pożyczek nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu, jak wskazano w motywie 68 powyżej, i obejmuje ona wyłącznie produkty wywożone. Program ten został zatem uznany za szczególnie i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (72) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że program IES nie jest subsydiem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych z trzech powodów: (i) program IES nie wiąże się z bezpośrednim przekazaniem środków finansowych, ponieważ rząd Indii zwraca bankom jedynie część obniżki odsetek. Ponadto rząd Indii twierdził, że banki mają pełną swobodę w udzielaniu pożyczek; (ii) program IES nie przyznaje świadczenia odbiorcom, ponieważ program ten dostosowuje jedynie koszty finansowania zewnętrznego do rozsądnego poziomu rynkowego oraz (iii) program IES nie jest uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ odbiorcy nie muszą osiągać konkretnych celów w zakresie wywozu.
- (73) Komisja zauważyła, że już w sprawie GES uznała program IES za subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych. Jeżeli chodzi o pierwszy argument, program IES stanowi wkład finansowy, ponieważ rząd Indii zwrócił współpracującym bankom środki ponoszone na kompensację odsetek, której banki muszą udzielać kwalifikującym się klientom zgodnie z zasadami określonymi przez rząd Indii. Jeżeli chodzi o drugi argument, program IES przyznaje świadczenie w postaci kompensacji odsetek w wysokości 2 %, które w przeciwnym razie musieliby zapłacić odbiorcy. Jeżeli zaś chodzi o trzeci argument, Komisja nie uznała, że istnienie celów w zakresie wywozu jest konieczne do ustalenia, iż program IES jest uwarunkowany wynikami wywozu. Jak już ustalono w rozporządzeniu w sprawie GES, program IES został uznany za uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ przewidzianej w nim kompensacji odsetek od pożyczki nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (74) Rząd Indii twierdził również, że program IES zakończono 31 grudnia 2024 r. Grupa STL twierdziła, że przedłużenie programu z 28 czerwca 2024 r. dotyczyło wyłącznie eksporterów będących mikro- oraz małymi i średnimi przedsiębiorstwami (MMŚP), a nie dużych przedsiębiorstw. Rząd Indii i grupa STL stwierdziły, że ponieważ przedsiębiorstwa eksportujące nie będą mogły w przyszłości korzystać z programu IES, program ten nie powinien być brany pod uwagę przy obliczaniu celów wyrównawczych.
- (75) Komisja zbadała dowody przedstawione przez grupę STL, które składały się z trzech obwieszczeń dotyczących handlu z 28 czerwca 2024 r., 31 sierpnia 2024 r. i 30 września 2024 r. w sprawie przedłużeń IES. Dowody wykazały, że przedłużenie z 28 czerwca 2024 r. rzeczywiście ograniczało się do eksporterów będących MMŚP. W obwieszczenie dotyczącym handlu z 30 września 2024 r. przedłużono okres obowiązywania programu IES do 31 grudnia 2024 r. Komisja zauważyła, że od 2020 r. program IES był przedmiotem co najmniej ośmiu przedłużeń, w tym trzech przedłużeń, o których informowała grupa STL. W trakcie całego dochodzenia ani rząd Indii, ani producenci eksportujący objęci próbą nie odnieśli się do definitywnego zakończenia programu IES, w związku z czym Komisja nie była w stanie zweryfikować na przykład wpływu jego zakończenia na bieżące pożyczki objęte kompensacją odsetek w ramach IES. Ponadto, biorąc pod uwagę dużą liczbę przedłużeń w przeszłości oraz informacje prasowe z 2025 r. na temat możliwości nowego przedłużenia ⁽¹⁹⁾, Komisja odrzuciła wniosek o nieuwzględnianie programu IES przy obliczaniu świadczeń.

3.3.1.2.5. Obliczanie kwoty subsydiu

- (76) Zgodnie z art. 6 lit. b) rozporządzenia podstawowego za świadczenie przyznane odbiorcy uznaje się różnicę między kwotą odsetek, jaką przedsiębiorstwo płaci od kredytu preferencyjnego, a kwotą, jaką przedsiębiorstwo zapłaciłoby za porównywalny kredyt komercyjny, jaki mogłoby faktycznie uzyskać na indyjskim rynku finansowym (tj. kompensacja odsetek przewidziana ustawowo). Uznano zatem, że kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest równa kwocie odsetek odnoszących się do okresu objętego dochodzeniem skompensowanych przez RBI, a tym samym zaoszczędzonych przez grupy STL i MP Birla.

⁽¹⁹⁾ https://www.business-standard.com/budget/news/commerce-ministry-may-seek-5-year-extension-of-interest-equalisation-scheme-125011400696_1.html.

- (77) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (78) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Program odsetek wyrównawczych na rzecz finansowania eksportu

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,63 %
Grupa STL	0,78 %

3.3.2. *Utracone lub niepobrałe należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych*

3.3.2.1. Programy zwolnień z ceł i umorzeń należności celnych

- (79) Programy AAS, RoDTEP i EPCGS oparte są na ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy”, które ministerstwo handlu i przemysłu z reguły wydaje co pięć lat i w razie potrzeby aktualizuje.
- (80) Dokumenty tego rodzaju, które mają znaczenie dla okresu objętego dochodzeniem, to: Foreign Trade Policy 2015–20 („FTP 2015–20”) i Foreign Trade Policy 2023 ⁽²⁰⁾ („FTP 2023”). FTP 2015–20 wszedł w życie w kwietniu 2015 r. i pierwotnie miał wygasnąć 31 marca 2020 r. Ze względu na pandemię COVID-19 został on jednak ostatecznie przedłużony do 31 marca 2023 r. FTP 2023 wszedł w życie 1 kwietnia 2023 r. Rząd Indii określił również procedury regulujące FTP 2015–20 i FTP 2023 odpowiednio w „Handbook of procedures 2015–20” [podręczniku procedur na lata 2015–20] („HOP 2015–20”) i „Handbook of Procedures 2023” [podręczniku procedur na 2023 r.] ⁽²¹⁾ („HOP 2023”).
- (81) Program DDS opiera się na następujących przepisach: dział 75 ustawy o cłach z 1962 r., dział 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działy 93 A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisy dotyczące ceł, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r., 2006 r. i 2017 r. Stawki zwrotu są regularnie publikowane i z upływem czasu były poddawane zmianom.

3.3.2.1.1. Program „Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme” („RoDTEP”)

- (82) Komisja ustaliła, że wszystkie grupy producentów eksportujących objęte próbą korzystały z RoDTEP w okresie objętym dochodzeniem. Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w motywach 118–132 rozporządzenia w sprawie GES.

3.3.2.1.1.1. Podstawa prawna

- (83) Opis programu RoDTEP zawarto w rozdziale 4 FTP 2015–20, a od 1 kwietnia 2023 r. w rozdziale 4 FTP 2023.

3.3.2.1.1.2. Kwalifikowalność

- (84) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

⁽²⁰⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-policy>.

⁽²¹⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-procedures>.

3.3.2.1.1.3. Zastosowanie w praktyce

- (85) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą korzystać z programu RoDTEP w odniesieniu do wywozu produktów, które nie są ujęte w wykazie niekwalifikujących się dostaw/pozycji/kategorii zawartym w pkt 4.55 FTP 2023. Zgodnie z tym wykazem przewody światłowodowe nie były wyłączone jako niekwalifikujące się.
- (86) W ramach programu kwalifikujące się przedsiębiorstwa otrzymują rabat, który stanowi pewien odsetek wartości FOB, przy czym obowiązuje limit wartości na jednostkę wywożonego produktu. Rabat jest przyznawany w formie zbywalnego kredytu celnego/skryptu elektronicznego (e-skrypt), który jest utrzymywany w elektronicznym rejestrze przez Centralny Zarząd ds. Podatków Pośrednich i Cel (CBIC). Skrypty elektroniczne mogą być wykorzystywane do uiszczania należności celnych z tytułu przywozu towarów na podstawie pierwszego załącznika do ustawy o taryfie celnej z 1975 r., czyli podstawowego cła.
- (87) Stawki RoDTEP są publikowane w formie zawiadomień. Stawka RoDTEP dla przewodów światłowodowych w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 1,5 % wartości FOB z maksymalnym limitem 11,3 INR za kg (masa netto). Eksporterzy kwalifikują się do otrzymania niższej z tych dwóch wartości.

3.3.2.1.1.4. Wniosek dotyczący RoDTEP

- (88) W ramach programu RoDTEP zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. E-skrypty w ramach programu RoDTEP stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie są one wykorzystywane w celu skompensowania należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, w tym samym zmniejszają dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym razie byłoby należne. Ponadto e-skrypty w ramach programu RoDTEP stanowią przyznanie świadczenia eksporterowi, który nie jest zobowiązany do zapłaty tych należności celnych przywozowych.
- (89) Poza tym, jak już ustalono w motywie 125 rozporządzenia w sprawie GES i jak wynika z pkt 4.54 FTP z 2023 r., świadczenia w ramach programu RoDTEP są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (90) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. E-skrypty niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego kompensacji ceł przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Nie istnieje żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego.
- (91) Ponadto wobec sześciu z siedmiu producentów eksportujących rząd Indii nie przeprowadził dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty. Podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja zapytała rząd Indii, czy zamierza on przeprowadzić dalsze badania w odniesieniu do tego i innych programów, na co rząd Indii odpowiedział, że nie ma takich dalszych planów. W związku z tym Komisja nie zwróciła się do rządu Indii o przeprowadzenie dalszego badania przedmiotowych transakcji. W odniesieniu do jednego producenta eksportującego w ramach grupy SLP rząd Indii przeprowadził weryfikację na wniosek przedsiębiorstwa do celów obecnego dochodzenia. Jeżeli chodzi o przebieg tego procesu weryfikacji, pisemne zawiadomienie producenta eksportującego przez rząd Indii o wizycie na miejscu zostało wydane kilka dni po rzeczywistej wizycie rządu Indii u producenta eksportującego, a sprawozdanie z weryfikacji miało taką samą datę jak data wizyty weryfikacyjnej zespołu Komisji w rządzie Indii. Jeżeli zaś chodzi o treść sprawozdania z weryfikacji sporządzonego przez rząd Indii, w obliczeniach zawartych w sprawozdaniu wykorzystano całkowite ilości materiałów do produkcji i wywozu, ale nie prześledzono ani w związku z tym nie ustalono, które rzeczywiste materiały (krajowe lub przywożone) zostały wykorzystane do produkcji faktycznie wywożonych produktów.
- (92) Dochodzenie wykazało zatem, że weryfikacja przeprowadzona przez władze indyjskie nie była wystarczająca, aby zapobiec powstaniu korzyści oraz że RoDTEP w postaci zastosowanej w przedmiotowej sprawie nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł przywozowych.

3.3.2.1.1.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (93) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach korzyści przyznanych odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem. W tym względzie Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane odbiorcy w chwili otrzymania przez przedsiębiorstwo świadczenia w ramach tego programu. W takim przypadku rząd Indii wystawiał e-skrypt księgowany przez producentów eksportujących jako należność, którym przedsiębiorstwa te mogły w dowolnym czasie skompensować dowolne należności celne przywózowe, lub mogły one przekazać ten e-skrypt innemu przedsiębiorstwu. Stanowi to wkład finansowy w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko organy celne wystawią wywózowy dokument przewozowy, rząd Indii nie może już swobodnie decydować o przyznaniu subsydium. W świetle powyższego i z uwagi na to, że nie ma wiarygodnych dowodów wskazujących na odmienne okoliczności, Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny świadczeń w ramach RoDTEP jako sumy kwot uzyskanych przez producentów eksportujących w związku z transakcjami wywózowymi dokonanyymi w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uwzględniła kwoty w ramach programu RoDTEP uzyskane na wszystkich transakcjach wywózowych dotyczących produktu objętego dochodzeniem przez wszystkie trzy grupy producentów eksportujących objętych próbą.
- (94) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii, przy wsparciu HFCL i STL (które nie przedstawiły argumentów), stwierdził, że program RoDTEP nie powinien być objęty środkami wyrównawczymi. Rząd Indii twierdził w szczególności, że (i) Komisja nie obliczyła, czy doszło do nadmiernego umorzenia; (ii) rząd Indii przedstawił dowody, nie precyzując jednak do czego konkretnie się odnoszą i za jaki okres, że stawki RoDTEP są znacznie niższe niż rzeczywisty poziom podatków i cel ponoszonych przez eksporterów, oraz (iii) rząd Indii ma „wystarczający” system weryfikacji, w tym wprowadzony 23 października 2024 r., wymóg przedkładania przez eksporterów rządowi Indii rocznych sprawozdań na temat RoDTEP.
- (95) Jeżeli chodzi o pierwszy argument, Komisja zauważyła, że bez systemu identyfikowalności nie mogła ona powiązać przywożonych materiałów do produkcji z wywożonymi produktami, w związku z czym cła zapłacone za te przywożone materiały do produkcji nie mogły zostać uwzględnione przy obliczaniu świadczenia. Jeżeli chodzi o drugi argument, Komisja ponownie zweryfikowała dowody przedstawione przez rząd Indii, w szczególności sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w motywie 91 powyżej. Dowody wykazały, że wykorzystane przez rząd Indii do sporządzenia sprawozdania dokumenty, z których kilka było arkuszami roboczymi, nie zostały zweryfikowane na miejscu przez rząd Indii, ponieważ zwrócił się on o te dokumenty do producenta eksportującego kilka dni po przeprowadzeniu wizyty weryfikacyjnej. Komisja nie uznała zatem takich niezweryfikowanych danych za wiarygodne. Jeżeli chodzi o trzeci argument, Komisja zauważyła, że nowy obowiązek sprawozdawczy wprowadzono po upływie ponad roku po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem, zatem nie można było go wykorzystać do weryfikacji danych w tym przypadku. W rezultacie Komisja ustaliła, że całkowita kwota otrzymanego zwrotu stanowiła nadmierne umorzenie. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (96) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała tę kwotę subsydium z wartością obrotów z wywozu przez trzy objęte próbą grupy eksportujących producentów produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (97) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Program „Remission of Duties and Taxes on Exported Products Scheme”

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,55 %
Grupa HFCL	0,14 %
Grupa STL	0,76 %

3.3.2.1.2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (98) Komisja ustaliła, że grupy HFCL, STL i MP Birla korzystały z AAS w okresie objętym dochodzeniem. Program ten został objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 28–55 rozporządzenia w sprawie GES, motywach 126–153 rozporządzenia w sprawie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno ⁽²²⁾ („rozporządzenie w sprawie SSCR”), motywach 39–61 rozporządzenia w sprawie politereftalanu etylenu ⁽²³⁾ („rozporządzenie w sprawie PET”) oraz motywach 40–60 rozporządzenia w sprawie sztab i prętów ze stali nierdzewnej ⁽²⁴⁾ („rozporządzenie w sprawie SSBR”).

3.3.2.1.2.1. Podstawa prawna

- (99) Szczegółowy opis programu zawarto w rozdziale 4 FTP 2015–20 i FTP 2023 oraz w rozdziale 4 HOP 2015–20 i HOP 2023.

3.3.2.1.3. Kwalifikowalność

- (100) Zgodnie z pkt 4.05 FTP 2023 zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane albo producentom eksportującym, albo eksportującym podmiotom handlowym powiązanym z producentami pomocniczymi.
- (101) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do wywozu fizycznego, dostaw pośrednich, dostaw niektórych towarów oraz kategorii „uznane za wywóz”.

3.3.2.1.4. Zastosowanie w praktyce

- (102) Wnioskodawcy muszą ubiegać się o zezwolenie, które umożliwia bezcłowy przywóz materiałów do produkcji, przy czym wielkość tego przywozu nie powinna przekraczać wielkości materiałów do wytworzenia wywożonych produktów. Istnieją różne rodzaje zezwoleń, zwłaszcza wymienione poniżej.
- (103) Po pierwsze, zezwolenia oparte na normach SION. Dyrekcja Generalna ds. Handlu Zagranicznego publikuje ogólnosektorowe standardowe normy nakładów i wyników (ang. Standard Input Output Norms, „SION”). Norma SION określa ilości materiałów niezbędnych do wytworzenia jednostki danego produktu. Normy SION ustanawia komitet ds. norm, który jest międzyresortowym organem technicznym składającym się z naukowców i ekspertów technicznych z danej dziedziny. Normy SION ustanawia się na podstawie informacji przekazanych przez rady ds. promocji wywozu, inne organy oraz producentów odnośnych produktów.
- (104) Po drugie, zezwolenia oparte na oświadczeniu własnym lub samodzielnym potwierdzeniu. Wnioskodawcy mogą ubiegać się o tego rodzaju zezwolenia, jeżeli nie są dostępne normy SION ani normy *ad hoc* lub jeżeli normy SION są dostępne, ale eksporter zamierza wykorzystać w procesie produkcji dodatkowe materiały do produkcji. W takich przypadkach w przeciwieństwie do norm SION zezwolenia AAS są przyznawane w oparciu o indywidualne normy konsumpcji wnioskodawcy. Wnioskodawca składa do komitetu ds. norm wniosek poświadczony przez dyplomowanego inżyniera zawierający szczegółowe informacje na temat materiałów do produkcji, które mają zostać przywiezione, i norm konsumpcji przedsiębiorstwa poświadczonych przez dyplomowanego księgowego, odnoszących się do takich materiałów do produkcji. Normy te publikuje się jako normy *ad hoc*, po uprzednim przeanalizowaniu i zatwierdzeniu przez komitet ds. norm. W przypadku zezwoleń opartych na samodzielnym potwierdzeniu władze regionalne mogą wydawać zezwolenia AAS bez konieczności potwierdzenia norm przez komitet ds. norm. Takie zezwolenia wydaje się jednak wyłącznie posiadaczom certyfikatów upoważnionego przedsiębiorcy („AEO”), którzy są zazwyczaj eksporterami z udokumentowanym doświadczeniem. Wnioskowi o zezwolenie oparte na samodzielnym potwierdzeniu musi towarzyszyć poświadczenie wydane przez dyplomowanego inżyniera.

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/433/oj).

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1286 z dnia 30 lipca 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 202 z 31.7.2019, s. 81, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1286/oj).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1141 z dnia 27 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych sztab i prętów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 165 z 28.6.2017, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1141/oj).

- (105) W zezwoleniach AAS wyszczególniona jest ulga przywózowa i zobowiązanie wywózowe. Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Wnioskodawcy mogą ubiegać się o zezwolenia, jeżeli zobowiązanie wywózowe ma zastosowanie do każdego produktu wymienionego w zezwoleniu. W przypadku gdy dla wywożonego produktu istnieją normy SION lub normy *ad hoc*, wnioskodawcy mogą ubiegać się o zezwolenia, w ramach których posiadacz może spełnić zobowiązanie wywózowe przez wywóz dowolnej kombinacji wywożonych produktów wymienionych w zezwoleniu.
- (106) Posiadacze zezwolenia mają 12 miesięcy na przywóz materiałów do produkcji i 18 miesięcy na wywóz wytworzonych produktów. Rząd Indii może przedłużyć te terminy na wniosek posiadacza zezwolenia.
- (107) Aby umożliwić przeprowadzenie weryfikacji przez władze Indii i zgodnie z rozdziałem 4.51 HOP 2023, posiadacz zezwolenia AAS jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej konsumpcji i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” w określonym formacie (tzw. dodatek 4H). Wymaga się zaświadczenia przez zewnętrznego dyplomowanego księgowego, że informacje podane w dodatku 4H są prawdziwe i prawidłowe.
- (108) Prawo indyjskie zakazywało, aby transakcje wywózowe zgłoszone w ramach AAS, mogły otrzymać świadczenia w ramach RoDTEP lub DDS.
- (109) Producenci eksportujący objęci próbą korzystali z zezwoleń opartych na SION i oświadczeniach własnych oraz z zezwoleń opartych na samodzielnym potwierdzeniu.
- (110) Komisja zbadała następnie, czy rząd Indii wprowadził i stosuje skuteczny system lub procedurę weryfikacji w celu potwierdzenia, które materiały zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu i w jakiej ilości.
- (111) Komisja sprawdziła w odniesieniu do kilku zezwoleń i kilku wywożonych przewodów światłowodowych dokładność norm SION i norm przedsiębiorstw w celu dopasowania ilości materiałów do wywożonych wytworzonych produktów. Weryfikacja wykazała, że w kilku przypadkach ilość światłowodów określona w normie SION lub normach przedsiębiorstw była zgodna z ilością światłowodów określoną w zestawieniu podstawowych materiałów producenta eksportującego. Jednak w jednym przypadku, w którym wydano zezwolenie oparte na normach przedsiębiorstwa, ilość określona w zestawieniu podstawowych materiałów była o około 89 % wyższa niż ilość przewidziana w zezwoleniu. W przypadku pozostałych materiałów do produkcji odchylenia były znaczne. Na przykład w jednym zezwoleniu opartym na normach przedsiębiorstwa ilość określona w zestawieniu podstawowych materiałów dla czarnego tworzywa HDPE będącego materiałem do produkcji była o prawie 2 500 % wyższa niż ilość określona w zezwoleniu. Podczas wizyty weryfikacyjnej producenci eksportujący wyjaśnili, że rozbieżności dotyczące materiałów do produkcji innych niż światłowody wynikały z faktu, że wywożone produkty wymienione w zezwoleniu stanowiły w rzeczywistości koszyk dużej liczby faktycznie wytwarzanych i wywożonych produktów.
- (112) Dochodzenie wykazało jednak, że mechanizmy opisane w motywie 111 mają na celu uzgodnienie ilości, ale nie mają na celu zapewnienia fizycznego zawarcia przywożonych materiałów do produkcji w wywożonych towarach.
- (113) Ponadto dochodzenie wykazało, że w przypadku bardzo niewielkiej liczby zezwoleń producenci eksportujący objęci próbą złożyli do rządu Indii wnioski o zamknięcie tych zezwoleń po tym, jak przedsiębiorstwa uznały, że dopełniły obowiązki wywózowych. Wniosek zawierał wypełnione dodatki 4H. Celem dodatku 4H jest przedstawienie skonsolidowanych ilości przywożonych materiałów do produkcji i ilości wywożonych towarów. Producenci eksportujący, którzy wypełnili dodatki 4H, wykorzystywali rejestr zakupów do ewidencjonowania materiałów do produkcji przywiezionych w ramach AAS i wewnętrzny plik do śledzenia w celu rejestrowania wywozu w ramach każdego zezwolenia. W ramach AAS posiadacz zezwolenia wydanego przez rząd Indii musi dopasować ilości przywożonych produktów do ilości produktów przeznaczonych na wywóz, stosując normy określone w zezwoleniach, które, jak wskazano w motywach 103 i 104, mogły opierać się na normie SION, oświadczeniu własnym lub samodzielnym potwierdzeniu. Rząd Indii nie zamknął jednak jeszcze tych zezwoleń i w związku z tym nie zweryfikował ich formalnie. W przypadku wszystkich pozostałych zezwoleń producenci eksportujący nie dysponowali dodatkami 4H. W związku z tym ponieważ producenci eksportujący posiadają jedynie ograniczoną liczbę wypełnionych dodatków 4H, a rząd Indii nie zweryfikował tych niewielu dodatków 4H, które zostały wypełnione, Komisja nie była w stanie sprawdzić, czy rząd Indii wprowadził i stosuje system lub procedurę w celu potwierdzenia, które materiały zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu i w jakiej ilości.

- (114) Ponadto podczas wizyty weryfikacyjnej jeden objęty próbą producent eksportujący wyjaśnił, że wywożone produkty są przypisywane do konkretnego zezwolenia, jeżeli nazwa takiego produktu w fakturze eksportowej pasuje do koszyka produktów objętych zezwoleniem. Oznacza to, że przypisanie nie dokonuje się na podstawie tego, które partie rzeczywiście przywiezionych materiałów do produkcji wykorzystano w danym wywożonym produkcie. AAS nie może zatem zapobiec temu, by producenci eksportujący zastępowali w procesie produkcji przywożone materiały do produkcji materiałami wytwarzanymi w kraju.
- (115) Inny objęty próbą producent eksportujący wskazał, że materiały do produkcji wytwarzane w kraju mają właściwości równoważne właściwościom przywożonych materiałów do produkcji i że w związku z tym zastępowanie materiałów przywożonych materiałami wytwarzanymi w kraju na potrzeby produkcji wywożonych przewodów światłowodowych byłoby akceptowalną praktyką. Dochodzenie wykazało jednak, że żaden producent eksportujący objęty próbą nie zwrócił się do rządu Indii o zezwolenie na takie zastępowanie, które wymagałoby oceny rządu Indii w tym zakresie.
- (116) Dochodzenie wykazało ponadto, że rząd Indii nie przeprowadził weryfikacji dopóki trzy grupy producentów eksportujących objęte próbą nie złożyły konkretnych wniosków o weryfikację do celów bieżącego dochodzenia antysubsydyjnego. W rezultacie rząd Indii zweryfikował jednego producenta eksportującego z grupy STL i dwóch producentów eksportujących z grupy MP Birla. Rząd Indii nie zweryfikował grupy HFCL.
- (117) Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Indii przedłożył on sprawozdania z weryfikacji trzech producentów eksportujących wymienionych w motywie 116. Te sprawozdania z weryfikacji były datowane na 10 grudnia 2024 r., który był z jednym z dni wizyty weryfikacyjnej Komisji w rządzie Indii w ramach bieżącego dochodzenia antysubsydyjnego. Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Indii Komisja zapytała, czy rząd Indii zamierza przeprowadzić dalsze badania, na co rząd Indii odpowiedział, że nie ma takich dalszych planów.
- (118) Jeżeli chodzi o procedurę weryfikacji przez rząd Indii, w jednym przypadku rząd Indii powiadomił za pośrednictwem poczty elektronicznej odpowiedniego producenta eksportującego o wizycie weryfikacyjnej w tym samym dniu, w którym rząd Indii przeprowadził wizytę weryfikacyjną. Ponadto dowody potwierdzające istotne informacje, które miały zostać zweryfikowane przez rząd Indii podczas wizyty weryfikacyjnej, przesłano rządowi Indii dopiero po przeprowadzeniu wizyty weryfikacyjnej. W innym przypadku chociaż rząd Indii poinformował Komisję, że po wizycie urzędnik dochodzeniowy rządu Indii nie przeprowadził wymiany informacji z przedsiębiorstwem, dowody wykorzystane przez rząd Indii do przygotowania sprawozdania z weryfikacji obejmowały zrzuty ekranu wykonane po 15–17 dniach od wizyty weryfikacyjnej rządu Indii.
- (119) Jeśli chodzi o aspekt materialny, w sprawozdaniach z weryfikacji nie odniesiono się do żadnych dowodów na poparcie faktu, że materiały do produkcji, w odniesieniu do których umorzono należności celne przywózowe, zostały zużyte w procesie produkcji wywożonych produktów ani że producenci eksportujący śledzili fizyczne zawarcie rzeczywistych przywiezionych materiałów w rzeczywistym wywożonym towarze. Nie było również dowodów na to, że weryfikacja dotyczyła zastąpienia materiałów przywożonych materiałami do produkcji wytwarzanymi w kraju.
- (120) W związku z tym procedura i zawartość systemu weryfikacji rządu Indii opisane w motywach 117–119 powyżej pokazują, że taki system lub taka procedura nie są skuteczne w realizacji zamierzonego celu. Po pierwsze, rząd Indii nie zamknął wszystkich zezwoleń AAS i w związku z tym nie zweryfikował prawidłowości odpowiednich przywożonych materiałów do produkcji i wywożonych produktów. Po drugie, rząd Indii nie przeprowadził wizyty weryfikacyjnej u wszystkich eksporterów, lecz jedynie u dwóch z trzech eksporterów i jedynie na specjalny wniosek tych eksporterów w świetle trwającego postępowania w sprawie cła wyrównawczego. Po trzecie, nawet przeprowadzone procedury weryfikacyjne wykazały, że nie było dowodów na to, że rząd Indii faktycznie zażądał dokumentów potwierdzających surowe dane przedłożone przez eksporterów i sprawdził te dokumenty.
- (121) Komisja starała się również zweryfikować zdolność producentów eksportujących do wykazania, że w ich systemie księgowym rzeczywiste przywożone materiały do produkcji zostały fizycznie zawarte w procesie produkcji wywożonych towarów.
- (122) Jedna z grup producentów eksportujących objętych próbą nie była w stanie wykorzystać swojego wewnętrznego systemu w celu przesłania fizycznego zawarcia przywożonych materiałów do produkcji w wywożonych przewodach światłowodowych.
- (123) W przypadku dwóch pozostałych grup producentów eksportujących objętych próbą ze względu na ograniczenia wynikające z wewnętrznych systemów wykorzystywanych przez producentów eksportujących objętych próbą Komisja była w stanie dokonać wyrywkowej kontroli jedynie niewielkiej ilości przywożonych materiałów do produkcji i podjęła próbę ich przesłania do etapu wywożonych towarów. W związku z tym proces weryfikacji nie dostarczył żadnych reprezentatywnych wyników.

- (124) Na podstawie powyższego stwierdzono zatem, że system weryfikacji stosowany przez rząd Indii nie był na tyle skuteczny i uzasadniony, aby zagwarantować, że należności celne przywózowe umorzone w odniesieniu do przywozu materiałów do produkcji w ramach AAS zostały faktycznie wykorzystane do produkcji wywożonego produktu. Podobnie producenci eksportujący objęci próbą nie byli w stanie sami wykazać, że przywożone materiały wykorzystano do produkcji wywożonych produktów. Ponieważ rząd Indii wskazał, że nie zamierza przeprowadzać dalszych weryfikacji, Komisja podtrzymała swoje wnioski.

3.3.2.1.5. Wnioski dotyczące programu AAS

- (125) Tak samo jak w poprzednich przypadkach oraz w świetle ustaleń zawartych w poprzedniej sekcji zwolnienie z należności celnych przywózowych w ramach tego programu stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Stanowi ono finansowy wkład rządu Indii, ponieważ zmniejsza jego wpływy z cła, które w przeciwnym wypadku byłyby należne, i przyznaje korzyści eksporterom objętym dochodzeniem, poprawiając ich płynność finansową.
- (126) Poza tym świadczenia w ramach programu AAS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (127) Programu AAS nie można zatem uznać w rozpatrywanej sprawie za dopuszczalny system zwrotu cel przywózowych ani za system zwrotu cel za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on przepisom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) i załączniku III (definicja i przepisy dotyczące zwrotu cel za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Jak ustalono w motywach 110–124, rząd Indii nie zastosował skutecznego i uzasadnionego systemu ani procedury weryfikacji w celu potwierdzenia, czy i w jakich ilościach materiały zużyto do produkcji wywożonego produktu (pkt 4 i 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego i, w przypadku programów zwrotu cel za składniki zastępcze, część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego). Ponadto niezależnie od wad wskazanych w motywie 111 normy SION i normy przedsiębiorstw mają na celu dopasowanie całkowitych ilości, ale nie mogą stanowić systemu weryfikacji rzeczywistej konsumpcji, ponieważ nie pozwalają na ustalenie, czy rzeczywiste przywożone materiały są zastępowane krajowymi materiałami w produkcji faktycznie wywożonych produktów. W świetle pkt 5 załącznika II i części II pkt 3 załącznika III do rozporządzenia podstawowego oraz mimo przeprowadzenia przez rząd Indii weryfikacji u dwóch producentów eksportujących, weryfikacje nie potwierdziły, że faktycznie przywiezione materiały do produkcji wykorzystano w towarach przeznaczonych na wywóz.
- (128) Program ten stanowi zatem podstawę środków wyrównawczych.
- (129) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii nie zgodził się z wnioskiem Komisji dotyczącym skuteczności systemu weryfikacji stosowanego przez rząd Indii. W szczególności rząd Indii stwierdził, że Komisja nie powinna wyciągać negatywnych wniosków z faktu, że o weryfikację zwrócili się producenci eksportujący.
- (130) Komisja zauważyła, że w motywie 116 stwierdzono tylko fakt, że rząd Indii nie przeprowadził żadnej weryfikacji do czasu złożenia przez producentów eksportujących wniosków o weryfikację do celów przedmiotowego dochodzenia antysubsydyjnego. Wniosek Komisji dotyczący skuteczności systemu weryfikacji nie opierał się na tym fakcie i został szczegółowo sformułowany w motywie 120 na podstawie argumentów przedstawionych w motywach 117–119. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.

3.3.2.1.6. Obliczanie kwoty subsydium

- (131) W świetle powyższych wniosków dotyczących programu AAS całkowita kwota utraconych należności celnych stanowi subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Odliczono opłaty za złożenie wniosku uiszczone przez producentów eksportujących.
- (132) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te otrzymane kwoty subsydium z łączną wartością obrotów z wywozu objętego dochodzeniem produktu każdego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

- (133) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa HFCL i rząd Indii (których argumenty poparła grupa STL) stwierdzili po pierwsze, że zgodnie ze sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WTO w sprawie UE-PET (Pakistan) ⁽²⁵⁾ nawet jeżeli Komisja uznaje system weryfikacji stosowany przez rząd Indii za nieskuteczny, Komisja musi określić nadmierne umorzenie na podstawie dokumentacji producentów eksportujących. Po drugie, grupa HFCL odniosła się do Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („ASCM”) w celu stwierdzenia, że jedynie nadmierne umorzenie opłat przywózowych może być objęte środkami wyrównawczymi oraz że przywóz można zastąpić krajowymi materiałami do produkcji o takiej samej jakości i cechach, a także przedstawiła dane liczbowe, by wykazać, że nie było nadmiernych umorzeń wobec grupy HFCL. Po trzecie, grupa HFCL twierdziła również, że zgodnie ze sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WTO w sprawie UE-PET (Pakistan) Komisja powinna była wykorzystać dostępne fakty na potrzeby obliczenia, czy doszło do nadmiernych umorzeń, w szczególności analizę identyfikowalności przeprowadzoną podczas wizyty weryfikacyjnej, zestawienia podstawowych materiałów zebrane podczas wizyty weryfikacyjnej oraz dane przedłożone przez grupę HFCL w odpowiedzi na drugie pismo w sprawie uzupełnienia braków dotyczące minimalnego zużycia włókien optycznych do produkcji produktu objętego dochodzeniem.
- (134) Komisja zauważyła, że swoje wnioski na potrzeby ustalenia kwoty stanowiącej podstawę środków wyrównawczych oparła na faktach zweryfikowanych podczas dochodzenia. Zgodnie z pkt 6 załącznika II do rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała oceny, czy przywożone materiały do produkcji zostały fizycznie włączone do wywożonego produktu. W tym celu, jak opisano w motywach 110–124 powyżej, Komisja oceniła, między innymi, system weryfikacji, potencjalne zastąpienie przywozu produktami krajowymi, specyfikacje zawarte w pozwoleniach w porównaniu z zestawieniami podstawowych materiałów oraz możliwości śledzenia w systemach księgowych objętych próbą producentów eksportujących. W związku z tym Komisja wykorzystwała fakty zebrane podczas dochodzenia w celu ustalenia, czy przywożone materiały do produkcji zostały fizycznie włączone do wywożonych produktów. Z wyciągniętych wniosków (motyw 127 powyżej) wynika, że nie ma dowodów na to, iż przywożone materiały zostały fizycznie włączone do wywożonych produktów, w związku z czym Komisja stwierdziła, że w tym przypadku nadmierne umorzenie stanowiło całkowitą kwotę utraconych należności celnych przywózowych. Komisja zauważyła, że podobny wniosek wyciągnięto w sprawie SSCR. Ponadto, jak już wyjaśniono w tym motywie, Komisja zastosowała środki wyrównawcze w związku z nadmiernym umorzeniem. Komisja zbadała również kwestię zastępowania w motywie 115 powyżej. W związku z powyższym Komisja odrzuciła te argumenty.
- (135) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa HFCL podniosła, że Komisja nie zachowała spójności ze swoimi ustaleniami w poprzednich sprawach w następstwie sprawozdania Organu Apelacyjnego WTO w sprawie UE-PET (Pakistan). W szczególności grupa HFCL zauważyła, że w sprawie PET (Indie) Komisja obliczyła nadmierne umorzenia jako różnicę między rzeczywistym zużyciem a normą SION. Grupa HFCL twierdziła ponadto, że ustalenia Komisji w sprawie SSCR nie miały znaczenia w przedmiotowej sprawie, ponieważ w sprawie SSCR (i) nie istniał ścisły związek między przywożonymi materiałami do produkcji a produktami wywożonymi; (ii) materiały przywożone mogły być również wykorzystane w produktach innych niż produkt objęty dochodzeniem oraz (iii) nie przedstawiono żadnych dowodów na obliczenie nadmiernego umorzenia.
- (136) Komisja nie zgodziła się z tym twierdzeniem. Podobnie jak w sprawach PET (Indie) i SSCR Komisja obliczyła nadmierne umorzenia, jak wyjaśniono w motywie 134 powyżej. Podobnie jak w sprawie SSCR, w której nie mogła ustalić związku między przywożonymi materiałami do produkcji a produktami wywożonymi, Komisja, na podstawie faktów zebranych w toku dochodzenia, nie znalazła dowodów na to, że przywożone materiały do produkcji zostały fizycznie włączone do wywożonych produktów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (137) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Program „Advance Authorisation”

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	2,22 %
Grupa HFCL	6,45 %
Grupa STL	0,14 %

⁽²⁵⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds486_e.htm.

3.3.2.1.7. System zwrotu cel przywozowych („DDS”)

- (138) Komisja ustaliła, że wszystkie trzy grupy objęte próbą korzystały z DDS w okresie objętym dochodzeniem. Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 92–116 rozporządzenia w sprawie GES, motywach 154–173 rozporządzenia w sprawie SSCR, motywach 103–132 rozporządzenia w sprawie żeliwa sferoidalnego⁽²⁶⁾ („rozporządzenie w sprawie SGCI”), motywach 39–61 rozporządzenia w sprawie politereftalanu etylenu⁽²⁷⁾ („rozporządzenie w sprawie PET”) oraz motywach 61–76 rozporządzenia w sprawie sztab i prętów ze stali nierdzewnej⁽²⁸⁾ („rozporządzenie w sprawie SSBR”).

3.3.2.1.8. Podstawa prawna

- (139) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym były zasady zwrotu cel i podatku akcyzowego z 1995 r.⁽²⁹⁾ („zasady DDS” z 1995 r.), z późniejszymi zmianami z 2006 r.⁽³⁰⁾, następnie zastąpione zasadami zwrotu cel i podatku akcyzowego z 2017 r.⁽³¹⁾ („zasady z 2017 r.”), które weszły w życie 1 października 2017 r.
- (140) Rząd wprowadził szereg zmian, w tym zmiany stawek, w drodze zawiadomienia nr 95/2018 i zawiadomienia nr 07/2020. W przypadku produktu objętego dochodzeniem stawka DDS w okresie objętym dochodzeniem wynosiła 1 % wartości FOB wywożonych przewodów światłowodowych.

3.3.2.1.9. Kwalifikowalność

- (141) Do korzystania z tego systemu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy prowadzący wywóz kwalifikujących się produktów.

3.3.2.1.10. Zastosowanie w praktyce

- (142) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania kwoty odpowiadającej określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywożonego produktu.
- (143) Jak już ustalono w rozporządzeniach Komisji, o których mowa w motywie 138 powyżej, oraz jak wynika z pkt 2 i 3 zasad DDS z 2017 r., aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi prowadzić wywóz. Przy wprowadzaniu szczegółowych informacji na temat przesyłki na portalu celnym eksporter musi wskazać, że produkt przeznaczony do wywozu wchodzi w zakres DDS. Kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona w chwili wystawienia przez rząd Indii dokumentu przewozowego, który następnie uruchamia płatność kwoty DDS na rzecz eksportera.
- (144) Ustawodawstwo indyjskie nie wymaga, aby eksporter składający wniosek o DDS ponosił zobowiązania w zakresie należności celnych z tytułu przywozu surowców potrzebnych do wytworzenia wywożonego produktu. W rzeczywistości kwota DDS może być wykorzystana na dowolny cel.
- (145) Ustawodawstwo indyjskie umożliwiało przedsiębiorstwom ubieganie się o korzyści w ramach DDS i RoDTEP w odniesieniu do tej samej transakcji wywozowej. W takim przypadku przedsiębiorstwa nie mogły jednak zgłaszać tych transakcji wywozowych w ramach AAS.
- (146) Podczas wizyty weryfikacyjnej w rządzie Indii Komisja zapytała, czy rząd Indii zamierza przeprowadzić dalsze badania, na co rząd Indii odpowiedział, że nie ma takich dalszych planów.

⁽²⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/927 z dnia 15 czerwca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1286.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1141.

⁽²⁹⁾ Zawiadomienie nr 36/95-CUSTOMS (NT) z dnia 26 maja 1995 r.

⁽³⁰⁾ Zawiadomienie nr 80/2006-CUSTOMS (NT) z dnia 13 lipca 2006 r.

⁽³¹⁾ Zawiadomienie nr 88/2017-CUSTOMS (N.T.) z dnia 21 września 2017 r.

3.3.2.1.11. Wnioski dotyczące programu DDS

- (147) W ramach DDS udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota DDS stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych środków. Ponadto kwota DDS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (148) Stawka DDS za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Mimo że subsydlum określa się jako zwrot cel, system nie posiada jednak wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu cel przywózowych ani systemu zwrotu cel za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego; nie odpowiada on też przepisom określonym w części I załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) i załączniku III (definicja i zasady zwrotu cel za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego skompensowaniu cel przywózowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie należy przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia).
- (149) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii (którego argumenty poparła grupa STL) nie zgodził się z wnioskiem Komisji dotyczącym systemu weryfikacji i stwierdził, że program DDS nie stanowi subsydlum stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. W szczególności rząd Indii stwierdził, że jego system weryfikacji był rzetelny, i odniósł się do różnych obowiązujących przepisów, w tym zasad DDS z 1995 r. i 2017 r.
- (150) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących systemu weryfikacji, które podważyłyby wnioski Komisji. Ustalenia te (że program DDS jest subsydlum stanowiącym podstawę środków wyrównawczych i system jego weryfikacji jest nieskuteczny) są zgodne z wnioskami dotyczącymi stanu faktycznego wyciągniętymi również w poprzednich sprawach, takich jak PET i SSCR. W związku z powyższym Komisja odrzuciła ten argument.
- (151) Płatność ze strony rządu Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów jest uwarunkowana wynikami wywozu, a zatem program ten uważa się za szczególnie i podlegający środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponieważ rząd Indii odpowiedział Komisji, że nie zamierza przeprowadzać dalszych badań, Komisja podtrzymała swoje wnioski.
- (152) W świetle powyższego stwierdza się, że DDS stanowi podstawę środków wyrównawczych.

3.3.2.1.12. Obliczanie kwoty subsydlum

- (153) Zgodnie z art. 3 pkt 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła kwotę subsydlum stanowiących podstawę środków wyrównawczych w kategoriach świadczenia przyznanego odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie objętym dochodzeniem. W tym względzie Komisja ustaliła, że korzyść przyznawana jest odbiorcy w chwili przeprowadzenia transakcji wywozowej w ramach tego systemu. Od tego momentu rząd Indii jest prawnie zobowiązany do wypłaty kwoty DDS, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego. Z chwilą wystawienia przez organy celne wywozowego dokumentu przewozowego określającego m.in. kwotę DDS przyznawaną w odniesieniu do danej transakcji wywozowej, rząd Indii nie może już decydować według własnego uznania o przyznaniu subsydlum.
- (154) W świetle powyższego Komisja uznała za właściwe dokonanie wyceny korzyści płynącej z DDS jako sumy kwot zwrotu przyznaných z tytułu transakcji wywozowych dokonanych w ramach tego programu w okresie objętym dochodzeniem. Komisja uwzględniła kwoty DDS uzyskane z tytułu wszystkich transakcji wywozowych dotyczących produktu objętego dochodzeniem.
- (155) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii (którego argumenty poparła grupa STL) stwierdził, że zgodnie ze sprawozdaniem Organu Apelacyjnego WTO w sprawie UE-PET (Pakistan) nawet jeśli Komisja uznaje system weryfikacji stosowany przez rząd Indii za nieskuteczny, Komisja musi określić nadmierne umorzenie na podstawie dokumentacji producentów eksportujących. Ponadto rząd Indii twierdził, że w tym przypadku nie doszło do nadmiernych umorzeń.

- (156) Komisja zauważyła, że producenci eksportujący nie przedstawili dowodów na to, że uiścili cła za przywożone materiały do produkcji fizycznie włączone do wywożonego produktu, w odniesieniu do których otrzymano kwotę zwrotu. W związku z tym Komisja uznała za właściwe ustalenie, że całkowita kwota otrzymanego zwrotu stanowiła nadmierne umorzenia. W związku z tym argument ten odrzucono.
- (157) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te kwoty subsydium z łączną wartością obrotów z wywozu produktu objętego dochodzeniem każdego producenta eksportującego w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem, ponieważ subsydium jest uzależnione od wyników wywozu i nie zostało udzielone w odniesieniu do wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (158) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

System zwrotu cła przywózowych „Duty Drawback Scheme”

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,60 %
Grupa HFCL	0,17 %
Grupa STL	0,90 %

3.3.2.1.13. Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz („EPCGS”)

- (159) Komisja ustaliła, że grupy HFCL i STL korzystały z EPCGS w okresie objętym dochodzeniem. Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 79–90 rozporządzenia w sprawie GES, motywach 174–189 rozporządzenia w sprawie SSCR, motywach 82–93 rozporządzenia w sprawie PET oraz motywach 86–102 rozporządzenia w sprawie SGCI.

3.3.2.1.14. Podstawa prawna

- (160) Szczegółowy opis programu EPCGS zawarto w rozdziale 5 FTP 2015–20 i rozdziale 5 FTP 2023 oraz w rozdziale 5 HOP 2015–20 i rozdziale 5 HOP 2023.

3.3.2.1.15. Kwalifikowalność

- (161) Do korzystania z tego środka kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

3.3.2.1.16. Zastosowanie w praktyce

- (162) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego kwalifikujące się przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Zgodnie z wymogami pkt 5.01 lit. b) i pkt 5.04 lit. a) FTP 2023 zobowiązanie wywozowe nakłada na beneficjenta wymóg wywozu wytworzonych towarów, w odniesieniu do których wydano zezwolenie o wartości odpowiadającej sześciokrotności cła, podatków i kosztów zaoszczędzonych na przywiezionych dobrach kapitałowych w ciągu 6 lat od daty wydania pozwolenia. Zgodnie z FTP 2015–20 i FTP 2023 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnego okresu sześciu lat.

3.3.2.1.17. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (163) W ramach DEPB zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cel stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ redukcja cel zmniejsza wpływy rządu Indii z cła, które byłoby w przeciwnym razie należne. Dodatkowo obniżenie cła przynosi korzyść eksporterowi, gdyż kwoty cła zaoszczędzone na przywozie poprawiają płynność przedsiębiorstwa.
- (164) Ponadto prawo do skorzystania z programu EPCG jest uwarunkowane prowadzeniem działalności eksportowej, gdyż nie można uzyskać takich pozwoleń podjęcia przez przedsiębiorstwo zobowiązania do prowadzenia działalności eksportowej. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (165) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu cel przywozowych ani za system zwrotu cel za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. l) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów.

3.3.2.1.17.1. Obliczanie kwoty subsydium

- (166) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonych na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr inwestycyjnych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, została skorygowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa⁽³²⁾ obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (167) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i na skutek argumentu grupy MP Birla, o którym mowa w motywie 55, Komisja zmieniła wartość odniesienia komercyjnej stopy procentowej, jak wskazano w motywie 56 powyżej.
- (168) Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego opłaty poniesione przez przedsiębiorstwa w celu uzyskania subsydium odliczano od całkowitej kwoty subsydium w przypadku zażądania takiego odliczenia.
- (169) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ subsydium uzależnione jest od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (170) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Program wspierania przywozu dóbr inwestycyjnych promujący wywóz

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa HFCL	0,14 %
Grupa STL	0,07 %

3.3.2.2. Inne

3.3.2.2.1. Program przywozu towarów według preferencyjnej stawki celnej („IGCRS”)

- (171) Komisja ustaliła, że wszystkie trzy grupy producentów eksportujących objęte próbą korzystały z IGCRS w okresie objętym dochodzeniem.

⁽³²⁾ Źródło: Statista. Średnie stopy oprocentowania kredytów w wybranych krajach na całym świecie w 2023 r. <https://www.statista.com/statistics/1389849/lending-interest-rates-in-selected-countries-worldwide/>.

3.3.2.2.2. Podstawa prawna

- (172) Program został wprowadzony po raz pierwszy w 1996 r. ⁽³³⁾, a w latach 2016 ⁽³⁴⁾, 2017 ⁽³⁵⁾ i 2022 ⁽³⁶⁾ poddano go istotnym zmianom („zasady IGCRS z 2022 r.”).

3.3.2.2.3. Kwalifikowalność

- (173) Program jest dostępny dla producentów, dostawców usług objętych podatkiem należnym oraz dla każdego importera korzystającego z danego towaru przywożonego do zamierzonego zastosowania końcowego.
- (174) Kwalifikujący się przywóz i granice zamierzonego zastosowania końcowego przedstawiono w tabeli w zawiadomieniu nr 50/2017-Customs. Podczas wizyty weryfikacyjnej Komisji rząd Indii wskazał, że przedsiębiorstwa importujące towary do celów handlowych nie kwalifikują się.

3.3.2.2.4. Zastosowanie w praktyce

- (175) Program umożliwia kwalifikującym się przedsiębiorstwom uzyskanie obniżki cła w odniesieniu do przywożonych materiałów do produkcji i dóbr kapitałowych. Stawki obniżone są określane w powiadomieniach o zwolnieniu wydawanych na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy o cłach z 1962 r.
- (176) Przedsiębiorstwa zainteresowane skorzystaniem ze stawki obniżonej muszą złożyć wniosek za pośrednictwem portalu celnego. W przypadku gdy wnioskodawcami są producenci, informacje wymagane we wniosku obejmują między innymi wytworzone produkty i zamierzone wykorzystanie przywożonych towarów w procesie produkcji. Wnioskodawcy muszą również przedstawić gwarancję finansową w formie zabezpieczonej gwarancji ciągłej. Aby skorzystać z obniżonej stawki należności celnych przywozowych, wnioskodawca powinien podać swój numer identyfikacyjny oraz szczegółowe informacje dotyczące gwarancji ciągłej przy składaniu deklaracji celnej dla przywożonych towarów.
- (177) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa muszą prowadzić ewidencję wykorzystania przywożonych towarów i składać organom celnym comiesięczne sprawozdania z ich konsumpcji. Jeżeli przywożone towary nie zostaną wykorzystane w określony sposób lub wystąpią jakiegokolwiek rozbieżności, organy celne mogą odzyskać różnicę między obniżoną zapłaconą należnością celną przywozową a standardową stawką celną.
- (178) Przywożone towary mogą być wykorzystywane zarówno do produkcji produktów wywożonych, jak i produktów przeznaczonych do konsumpcji na rynku krajowym.

3.3.2.2.5. Wnioski dotyczące programu IGCRS

- (179) W ramach programu IGCRS zapewniane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie cła stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ rząd ten rezygnuje z dochodów z cła, które w przeciwnym razie byłyby należne, i przyznaje korzyść, poprawiając płynność finansową odbiorców.
- (180) Program IGCRS uznaje się również za szczególny środek, ponieważ zgodnie z prawem kwalifikowalność do niego jest ograniczona (na przykład w tabeli w zawiadomieniu nr 50/2017-Customs, jak wskazano w motywach 173 i 174 powyżej) do niektórych importerów, a zatem stanowi podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

⁽³³⁾ Zawiadomienie nr 36/1996-Customs (N.T) z dnia 23 lipca 1996 r.

⁽³⁴⁾ Zawiadomienie nr 32/2016-Customs (N.T) z dnia 1 marca 2016 r.

⁽³⁵⁾ Zawiadomienie nr 68/2017-Customs (N.T) z dnia 30 czerwca 2017 r.

⁽³⁶⁾ Zawiadomienie nr 74/2022-Customs (N.T) z dnia 9 września 2022 r.

3.3.2.2.6. Obliczanie kwoty subsydium

- (181) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconych należności celnych za przywożone towary. W przypadku skorzystania z programu IGCRS przy zakupie importowanych dóbr kapitałowych niezapłacone cło od przywiezionych dóbr kapitałowych rozkłada się na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, została skorygowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa⁽³⁷⁾ obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (182) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i na skutek argumentu grupy MP Birla, o którym mowa w motywie 55, Komisja zmieniła wartość odniesienia komercyjnej stopy procentowej, jak wskazano w motywie 56 powyżej.
- (183) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń Grupa MP Birla podniosła argument wskazany w motywie 59 również w odniesieniu do IGCRS. Komisja odrzuciła go z tych samych powodów, które wskazano w motywach 60–62 w odniesieniu do M-SIPS.
- (184) Grupy SLP i MP Birla również wykorzystały ten program w celu wspierania wytwarzania materiałów do produkcji. W związku z tym Komisja przyporządkowała do producentów przewodów światłowodowych odpowiednią kwotę świadczenia, którą następnie wykorzystano do obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych na podstawie metody opisanej w motywie 181 powyżej.
- (185) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zestawiała te kwoty subsydiów z łączną wartością obrotów producentów eksportujących dotyczących produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem jako właściwym mianownikiem.
- (186) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Program przywozu towarów według preferencyjnej stawki celnej

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,88 %
Grupa HFCL	0,63 %
Grupa STL	0,58 %

3.3.3. Subsidia rządów stanowych

3.3.3.1.1. Programy wsparcia w stanie Maharasztra

- (187) Komisja ustaliła, że grupa STL korzystała z programów wsparcia przyznanych przez stan Maharasztra w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.3.1.2. Podstawa prawna

- (188) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem była polityka stanu Maharasztra w dziedzinie elektroniki z 2016 r. oraz pakiet zachęt stanu Maharasztra z 2019 r.⁽³⁸⁾

3.3.3.1.3. Kwalifikowalność

- (189) Do udziału kwalifikują się przedsiębiorstwa produkcyjne, duże jednostki przemysłowe oraz megaprojekty i ultra megaprojekty. Programy są otwarte dla niektórych sektorów, w tym sektora projektowania i produkcji systemów elektronicznych oraz produkcji półprzewodników. Inwestycje zaproponowane przez grupę STL kwalifikowały się jako megaprojekty.

⁽³⁷⁾ Źródło: Statista. Średnie stopy oprocentowania kredytów w wybranych krajach na całym świecie w 2023 r. <https://www.statista.com/statistics/1389849/lending-interest-rates-in-selected-countries-worldwide/>.

⁽³⁸⁾ Uchwała Departamentu Przemysłu, Energii i Pracy rządu stanu Maharasztra nr PSI -2019/CR 46/IND-8 Mantralaya, Mumbai – 400 032 z dnia 16 września 2019 r. <https://maitri.mahaonline.gov.in/PDF/Package%20Scheme%20of%20Incentives%20-%202019.pdf>.

3.3.3.1.4. Zastosowanie w praktyce

- (190) Polityka stanu Maharasztra w dziedzinie elektroniki z 2016 r. obejmuje szereg systemów wsparcia, takich jak dotacje na pokrycie kosztów energii, dotacje inwestycyjne, zwrot składek odprowadzanych przez pracodawców na stanowe ubezpieczenie pracownika lub zwrot różnych cel i podatków.
- (191) Przed dokonaniem inwestycji przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek do władz stanu Maharasztra.
- (192) W przypadku zatwierdzenia wniosku stan Maharasztra wysła wnioskodawcy pismo zwane „zaświadczeniem o kwalifikowalności”, w którym wymienia kwalifikujące się programy oraz kwoty, o które wnioskodawca może się ubiegać. W przypadku megaprojektów stan Maharasztra może oferować subsydia dostosowane do potrzeb wnioskodawcy na podstawie programów wsparcia wskazanych w motywie 190.
- (193) Po otrzymaniu zaświadczenia o kwalifikowalności przesłanego przez stan Maharasztra wnioskodawca musi złożyć indywidualne wnioski o płatność w ramach poszczególnych oferowanych programów subsydiowania, ale niekoniecznie wszystkich tych programów.

3.3.3.1.5. Wnioski dotyczące programów w stanie Maharasztra

- (194) W ramach programów stanu Maharasztra udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Wpłaty stanowią wkład finansowy stanu Maharasztra, ponieważ stan Maharasztra bezpośrednio przekazuje środki na rzecz beneficjenta. Ponadto poprzez te płatności zostaje przyznane świadczenie, ponieważ beneficjent otrzymuje rekompensatę za część zrealizowanej przez siebie inwestycji.
- (195) Programy te uznaje się również za szczególne subsydia, ponieważ, jak wyjaśniono w motywie 189, kwalifikowalność do nich jest ograniczona do przedsiębiorstw inwestujących w stanie Maharasztra, a zatem stanowią one podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto w sekcji 2.3 programu zachęt z 2019 r. w ramach programu pakietowego środków zachęcających stanu Maharasztra stwierdzono, że władze stanowe wskazały 15 sektorów „priorytetowych” z myślą o ukierunkowaniu rozwoju przemysłu na nowo powstające sektory wykorzystujące zaawansowane technologie. Dodatkowo bardzo duże projekty, takie jak te kwalifikujące się jako „megaprojekty”, mogą korzystać z dostosowanych do potrzeb zachęt przewidzianych przez stan Maharasztra. W związku z tym Komisja uznała program za stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (196) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa STL twierdziła, że program nie jest szczególny. Według grupy STL wynikało to z faktu, że organem przyznającym subsydium były władze stanu Maharasztra, a zachęty były dostępne dla prawie wszystkich przedsiębiorstw produkcyjnych w stanie Maharasztra, o ile spełniały one obiektywne kryteria, które miały charakter ekonomiczny i zastosowania horyzontalnie, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Grupa STL sprecyzowała, że po osiągnięciu określonych progów inwestycyjnych w stanie Maharasztra kwalifikacja do finansowania następowała automatycznie po złożeniu wniosku. W szczególności grupa STL ostatecznie nie ubiegała się o programy, w przypadku których nie osiągnęła wymaganego progu inwestycji.
- (197) Komisja zauważyła, że niezależnie od tego, czy program kwalifikował się jako szczególny na podstawie zakresu geograficznego, program ten uznano za szczególny, ponieważ nie był dostępny dla wszystkich sektorów. Komisja zauważyła, że wykaz sektorów, do których ten program ma zastosowanie, nie obejmuje na przykład całego sektora podstawowej produkcji rolnej (kwalifikowało się jedynie przetwórstwo produktów rolno-spożywczych⁽³⁹⁾). Ponadto Komisja zauważyła, że przyznane świadczenia nie były ani automatyczne, ani wcześniej określone. Jak stwierdzono w motywie 192 powyżej, w przypadku megaprojektów – jak sklasyfikowano inwestycję grupy STL – stan Maharasztra „może rozważyć zapewnienie dostosowanego do indywidualnych potrzeb pakietu zachęt w poszczególnych przypadkach, jeżeli zostanie to uznane za konieczne”⁽⁴⁰⁾. Podczas wizyty weryfikacyjnej przeprowadzonej przez Komisję grupa STL potwierdziła, że jej projekt został sklasyfikowany jako megaprojekt i otrzymała ofertę takich dostosowanych świadczeń. W związku z tym fakt, że zachęty były dostosowywane do megaprojektów, takich jak projekt SLP, potwierdza, że świadczenie rzeczywiście miało charakter uznaniowy, a nie automatyczny, jak twierdziło przedsiębiorstwo. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

⁽³⁹⁾ Zob. sekcja 1.2, s. 2–3, programu pakietowego środków zachęcających stanu Maharasztra z 2019 r.

⁽⁴⁰⁾ Sekcja 6.4, s. 24, programu pakietowego środków zachęcających stanu Maharasztra z 2019 r.

3.3.3.1.6. Obliczanie kwoty subsydium

- (198) Dochodzenie wykazało, że grupa STL korzystała z dotacji na pokrycie kosztów energii, dotacji inwestycyjnych oraz zwrotu składek odprowadzanych przez pracodawcę na stanowe ubezpieczenie pracownika w związku z inwestycją w produkcję przewodów światłowodowych, preform ze szkła (będących materiałem do wytwarzania światłowodów) i światłowodów (będących materiałem do produkcji przewodów światłowodowych).
- (199) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty przyznanej beneficjentom przez stan Maharashtra. W przypadku subsydiów będących dotacjami inwestycyjnymi całkowita kwota została rozłożona na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji takich dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane odbiorcy w chwili odnotowania przez beneficjentów wpływu kwot wynikających z zaświadczeń o kwalifikowalności otrzymanych od stanu Maharashtra. W odniesieniu do dotacji inwestycyjnych obliczoną kwotę, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, skorygowano przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa ⁽⁴¹⁾ obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (200) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i na skutek argumentu grupy MP Birla, o którym mowa w motywie 55, Komisja zmieniła wartość odniesienia komercyjnej stopy procentowej, jak wskazano w motywie 56 powyżej.
- (201) Grupa STL wykorzystała również ten program w celu wspierania wytwarzania materiałów do produkcji. W związku z tym Komisja przyporządkowała do producentów przewodów światłowodowych odpowiednią kwotę świadczenia, którą następnie wykorzystano do obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych według metody opisanej w motywie 199.
- (202) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została zestawiona z obrotami dotyczącymi produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ przedsiębiorstwa wykorzystywały aktywa wyłącznie na wytwarzanie produktu objętego dochodzeniem i ponieważ subsydium nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (203) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Programy w stanie Maharashtra

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa STL	0,18 %

3.3.3.2. Programy wsparcia w stanie Telangana

- (204) Komisja ustaliła, że grupa HFCL korzystała z programów wsparcia przyznanych przez stan Telangana w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.3.2.1. Podstawa prawna

- (205) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem była polityka stanu Telangana w dziedzinie elektroniki z 2016 r. ⁽⁴²⁾

3.3.3.2.2. Kwalifikowalność

- (206) Zgodnie z sekcją 6.2 polityki stanu Telangana w dziedzinie elektroniki z 2016 r. kwalifikowalność jest ograniczona do przemysłu elektronicznego w Telanganie. Na stronie 11 tego samego dokumentu zdefiniowano przemysł elektroniczny jako produkty elektroniczne, usługi związane z produkcją elektroniczną, projektowanie półprzewodników i VLSI oraz elementy elektroniczne.

⁽⁴¹⁾ Źródło: Statista. Średnie stopy oprocentowania kredytów w wybranych krajach na całym świecie w 2023 r. <https://www.statista.com/statistics/1389849/lending-interest-rates-in-selected-countries-worldwide/>.

⁽⁴²⁾ Polityka w dziedzinie elektroniki z 2016 r. Departament Technologii Informacyjnej, Elektroniki i Łączności, rząd stanu Telangana. <https://it.telangana.gov.in/wp-content/uploads/2016/04/Telangana-Electronics-Policy-2016.pdf>.

3.3.3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (207) Polityka stanu Telangana w dziedzinie elektroniki z 2016 r. obejmuje szereg programów wsparcia, takich jak dotacje inwestycyjne, dotacje na spłatę odsetek, dotacje na pokrycie kosztów energii, dotacje na transport lub zwrot różnych podatków i ceł.
- (208) Przed dokonaniem inwestycji przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek do władz stanu Telangana.
- (209) W przypadku zatwierdzenia wniosku stan Telangana wysyła wnioskodawcy pismo zwane „listem zatwierdzającym lub ofertowym”, w którym wymienia kwalifikujące się programy oraz kwoty, o które wnioskodawca może się ubiegać. W przypadku megaprojektów stan Telangana może oferować subsydia dostosowane do potrzeb wnioskodawcy na podstawie systemów wsparcia wskazanych w motywie 207.
- (210) Po otrzymaniu listu zatwierdzającego lub ofertowego przesłanego przez stan Telangana wnioskodawca musi złożyć indywidualne wnioski o płatność w ramach poszczególnych oferowanych programów subsydiowania, ale niekoniecznie w ramach wszystkich tych programów.

3.3.3.2.4. Wnioski dotyczące programów w stanie Telangana

- (211) W ramach programów stanu Telangana udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Wyплаты stanowią wkład finansowy stanu Telangana, ponieważ stan Telangana bezpośrednio przekazuje środki na rzecz beneficjenta. Ponadto poprzez te wypłaty zostaje przyznane świadczenie, ponieważ część zrealizowanej przez beneficjenta inwestycji pokrywa stan.
- (212) Programy te uznaje się za szczególne subsydia, ponieważ, jak wyjaśniono w motywie 206, kwalifikowalność do nich jest ograniczona do przedsiębiorstw inwestujących w stanie Telangana, a zatem stanowią one podstawę środków wyrównawczych na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Dodatkowo kwalifikowalność do programu jest również ograniczona, jak wyjaśniono w motywie 206, do producentów działających w przemyśle elektronicznym. Jednocześnie bardzo duże projekty, m.in. te kwalifikujące się jako „megaprojekty”, mogą korzystać z dostosowanych do potrzeb zachęt przewidzianych przez stan Telangana. W związku z tym Komisja uznała program za stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3.3.2.5. Obliczanie kwoty subsydium

- (213) Dochodzenie wykazało, że grupa HFCL korzystała z dotacji inwestycyjnych, dotacji na spłatę odsetek, zwrotu opłaty skarbowej i dotacji na pokrycie kosztów energii.
- (214) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty przyznanej beneficjentom przez stan Telangana. Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane odbiorcy w chwili odnotowania przez beneficjentów wpływu kwot wynikających z pisma otrzymanego od stanu Telangana.
- (215) W przypadku subsydiów będących dotacjami inwestycyjnymi całkowita kwota została rozłożona na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji takich dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Obliczona kwota, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, została skorygowana przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa ⁽⁴³⁾ obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (216) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i na skutek argumentu grupy MP Birla, o którym mowa w motywie 55, Komisja zmieniła wartość odniesienia komercyjnej stopy procentowej, jak wskazano w motywie 56 powyżej.
- (217) Ponadto Komisja zidentyfikowała i skorygowała błąd pisarski w obliczeniach.

⁽⁴³⁾ Źródło: Statista. Średnie stopy oprocentowania kredytów w wybranych krajach na całym świecie w 2023 r. <https://www.statista.com/statistics/1389849/lending-interest-rates-in-selected-countries-worldwide/>.

- (218) Grupa HFCL wykorzystała również ten program w celu wspierania wytwarzania materiałów do produkcji. W związku z tym Komisja przyporządkowała do producentów przewodów światłowodowych odpowiednią kwotę świadczenia, którą następnie wykorzystano do obliczenia kwoty subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych według metody opisanej w motywie 214.
- (219) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Programy w stanie Telangana

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa HFCL	0,41 %

3.3.3.2.6. Programy wsparcia w stanie Madhya Pradesh

- (220) Komisja ustaliła, że grupa MP Birla korzystała z programów wsparcia przyznanych przez stan Madhya Pradesh w okresie objętym dochodzeniem.

3.3.3.2.7. Podstawa prawna

- (221) Podstawą prawną mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem była polityka wspierania przemysłu z 2014 r., zmieniona w październiku 2019 r. ⁽⁴⁴⁾ Celem tej polityki było zachęcanie do podejmowania inwestycji przemysłowych i tworzenia miejsc pracy w stanie Madhya Pradesh. Zachęty realizowano w drodze zwrotu podatku, przy jednoczesnym poborze części dodatkowych należności podatkowych generowanych przez inwestycje.

3.3.3.2.8. Kwalifikowalność

- (222) Kwalifikują się przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorach innych niż sektory wskazane w sekcji 5.2.1 polityki wspierania przemysłu z 2014 r. i inwestujące w stanie Madhya Pradesh w celu utworzenia nowych jednostek produkcyjnych, zwiększenia mocy produkcyjnych, dywersyfikacji produkcji lub modernizacji wyposażenia technicznego.

3.3.3.2.9. Zastosowanie w praktyce

- (223) Przedsiębiorstwa muszą złożyć wniosek do władz stanu Madhya Pradesh. W przypadku zatwierdzenia wniosku stan Madhya Pradesh wysyła wnioskodawcy pismo zwane „pismem zatwierdzającym”, w którym wymienia kwalifikujące się programy oraz kwoty, które wnioskodawca może otrzymać.
- (224) Polityka wspierania przemysłu z 2014 r. obejmuje kilka systemów wsparcia w zależności od wartości inwestycji i sektora działalności i przedsiębiorstwa mogły korzystać z różnych środków wsparcia.
- (225) Projekty dotyczące zwiększenia mocy produkcyjnych realizowane przez grupę MP Birla zostały zaklasyfikowane jako duże jednostki przemysłowe, które korzystały ze płatności ze strony stanu Madhya Pradesh w formie zwrotu różnych podatków.

3.3.3.2.10. Wnioski dotyczące programów w stanie Madhya Pradesh

- (226) W ramach programów stanu Madhya Pradesh udzielane są subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (i) oraz art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Wyплаты stanowią wkład finansowy stanu Madhya Pradesh, ponieważ stan Madhya Pradesh bezpośrednio przekazuje środki na rzecz beneficjenta. Ponadto poprzez te wypłaty zostaje przyznane świadczenie, ponieważ część zrealizowanej przez beneficjenta inwestycji pokrywa stan.

⁽⁴⁴⁾ Polityka wspierania przemysłu, 2014 r. (zmieniona od października 2019 r.), Departament Polityki Przemysłowej i Promocji Inwestycji, rząd stanu Madhya Pradesh.

- (227) Program uznaje się za szczególny, ponieważ stan wybiera projekty inwestycyjne ze wszystkich sektorów, przy czym niektóre sektory są wyłączone, jak wskazano w motywie 222, a zatem program nie jest ogólnie dostępny. Program stanowi również podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Ponadto kwalifikowalność do niego jest ograniczona do przedsiębiorstw inwestujących w stanie Madhya Pradesh, jak wskazano w motywie 222, i w związku z tym program stanowi podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (228) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa MP Birla twierdziła, że kryteria kwalifikowalności do tego programu były ogólne i miały zastosowanie do wszystkich inwestorów spełniających kryteria, podczas gdy sektory niekwalifikujące się do zachęt w ramach tego programu zostały wykluczone ze względów porządku publicznego, takich jak ochrona środowiska, zdrowie publiczne i moralność publiczna. Według MP Birla wyłączenia te nie były arbitralne, lecz opierały się na uzasadnionych celach polityki publicznej przewidzianych w art. XX Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu.
- (229) Po pierwsze, Komisja zauważyła, że wśród sektorów wyłączonych z programu wymieniono również „Działania związane z handlem i usługami”. Wynika z tego, że powodem wyłączenia niektórych sektorów przemysłu były nie tylko względy porządku publicznego, takie jak ochrona środowiska, zdrowie publiczne i moralność publiczna. Po drugie, Komisja zauważyła, że sektory niekwalifikujące się do programu wymieniono w pkt 19 załącznika B do polityki promocji przemysłu z 2014 r. „Każdy sektor przemysłu zgłaszany co pewien czas przez władze stanowe”. Wynika z tego, że wyłączenie danego sektora z programu – a tym samym wykaz sektorów kwalifikujących się do programu – zależały od uznaniowej decyzji władz stanu Madhya Pradesh. W związku z powyższym argument ten odrzucono.

3.3.3.2.11. Obliczanie kwoty subsydium

- (230) Dochodzenie wykazało, że BCL i VTL skorzystały ze zwrotu podatku opisanego w motywie 225.
- (231) Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych obliczono, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie kwoty przyznanej beneficjentom przez stan Madhya Pradesh. W przypadku subsydiów będących dotacjami inwestycyjnymi całkowita kwota została rozłożona na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji takich dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Grupa MP Birla odnotowała wpływ tej kwoty dopiero po otrzymaniu każdej z rocznych rat, o ile grupa MP Birla nie otrzymała wcześniej powiadomienia o kwotach rocznych rat poza powiadomieniem o całkowitej kwocie zatwierdzonej przez stan Madhya Pradesh. W związku z tym Komisja ustaliła, że świadczenie jest przyznawane grupie MP Birla w chwili otrzymania przez beneficjentów kwot wynikających z pisma zatwierdzającego otrzymanego od stanu Madhya Pradesh. W odniesieniu do dotacji inwestycyjnych obliczoną kwotę, którą można przyporządkować do okresu objętego dochodzeniem, skorygowano przez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia pełnej wartości pieniądza w czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa⁽⁴⁵⁾ obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem jest właściwa dla tego celu.
- (232) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i na skutek argumentu grupy MP Birla, o którym mowa w motywie 55, Komisja zmieniła wartość odniesienia komercyjnej stopy procentowej, jak wskazano w motywie 56 powyżej.
- (233) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa MP Birla twierdziła, że świadczenie obliczone dla VTL w ramach tego programu obejmowało subsydia związane z pierwszym rozszerzeniem działalności przedsiębiorstwa, które zostały w pełni zamortyzowane do rozpoczęcia okresu objętego dochodzeniem. Ponadto grupa MP Birla twierdziła, że do dotacji otrzymanych w związku z budynkami zastosowano nieprawidłowy okres amortyzacji. Grupa MP Birla twierdziła też, że Komisja wzięła pod uwagę pewne kwoty, których nie należało uwzględniać w obliczeniach.
- (234) Komisja uznała wszystkie trzy argumenty za uzasadnione i odpowiednio dostosowała obliczenia. Po uznaniu dwóch pierwszych argumentów i wyłączeniu kwot związanych z pierwszym rozszerzeniem działalności oraz zastosowaniu prawidłowego okresu amortyzacji budynków, w związku z ostatnim argumentem nie były konieczne żadne dalsze korekty w obliczaniu świadczenia.

⁽⁴⁵⁾ Źródło: Statista. Średnie stopy oprocentowania kredytów w wybranych krajach na całym świecie w 2023 r. <https://www.statista.com/statistics/1389849/lending-interest-rates-in-selected-countries-worldwide/>.

- (235) Ponadto Komisja zidentyfikowała i skorygowała błąd pisarski w obliczeniach stopy subsydiowania BCL w ramach tego programu.
- (236) Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została zestawiona z obrotami dotyczącymi produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, ponieważ przedsiębiorstwa otrzymały subsydia na aktywa przeznaczone wyłącznie do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem i ponieważ subsydium nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości produkowanych, wywożonych lub transportowanych towarów.
- (237) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do opisanego powyżej programu w okresie objętym dochodzeniem dla grup przedsiębiorstw objętych próbą wyniosła:

Programy w stanie Madhya Pradesh

Nazwa przedsiębiorstwa	Stopa subsydiowania
Grupa MP Birla	0,26 %

4. SZKODA

4.1. Jednostka miary

- (238) Chociaż oficjalne dane statystyczne dotyczące przywozu są podawane w kilogramach, Komisja uznała, że ta jednostka nie jest odpowiednia do prawidłowego pomiaru wielkości objętych postępowaniem. Dochodzenie pokazało, że przemysł zwykle jako główny wskaźnik objętości stosuje długość a nie wagę. Może to być miara długości przewodu (kilometry przewodów) lub całkowitej długości zawartych w nim włókien (kilometry włókien). Podczas dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Chin ⁽⁴⁶⁾, jak również w trakcie odrębnego dochodzenia antydumpingowego dotyczącego przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Indii Komisja uznała, że najwłaściwszą jednostką miary jest km przewodów. W obecnym dochodzeniu zastosowano to samo podejście.

4.2. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (239) Produkt podobny był wytwarzany w okresie objętym dochodzeniem przez 14 producentów lub grupy producentów w Unii. Producenci ci reprezentują przemysł Unii w rozumieniu art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (240) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem ustalono na około 1,7 mln km przewodów. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących przemysłu Unii, takich jak bezpośrednie informacje od trzech producentów unijnych objętych próbą, pięciu innych producentów unijnych popierających skargę oraz informacje z badań rynkowych dotyczących pozostałych producentów. Jak wskazano w motywie 12, trzej producenci unijni objęci próbą reprezentowali ponad 50 % szacowanej całkowitej produkcji produktu podobnego.

4.3. Wykorzystanie na użytek własny

- (241) W celu ustalenia, czy przemysł Unii doznał szkody, oraz w celu określenia konsumpcji i różnych wskaźników ekonomicznych dotyczących sytuacji przemysłu Unii Komisja zbadała, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł Unii (użytek własny) powinno być uwzględnione w analizie.
- (242) Komisja ustaliła, że od 9 % do 13 % całkowitej produkcji producentów unijnych objętych próbą było przeznaczone w okresie badanym na użytek własny. W tym przypadku przewody dostarczano w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw do dalszego przetwórstwa niższego szczebla, zwłaszcza do produkcji przewodów wyposażonych w złącza.

⁽⁴⁶⁾ Zob. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2011, motyw 402.

- (243) Podział na użytek własny i wolnorynkowy jest istotny przy analizie szkody, ponieważ produkty przeznaczone na użytek własny nie są narażone na bezpośrednią konkurencję ze strony przywozu. Natomiast produkcja przeznaczona na sprzedaż na wolnym rynku pozostaje w bezpośredniej konkurencji z przywozem produktu objętego postępowaniem.
- (244) Aby przedstawić możliwie najbardziej kompletny obraz przemysłu Unii, Komisja uzyskała dane dotyczące całej działalności związanej ze światłowodami i ustaliła, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny czy do sprzedaży na wolnym rynku.
- (245) Komisja zbadała niektóre wskaźniki gospodarcze odnoszące się do przemysłu Unii na podstawie danych dotyczących wolnego rynku. Te wskaźniki to: wielkość sprzedaży i ceny sprzedaży na rynku unijnym; udział w rynku; wzrost; wielkość i ceny wywozu; rentowność; zwrot z inwestycji oraz przepływy środków pieniężnych. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu Unii.
- (246) Inne wskaźniki ekonomiczne można było jednak wymiennie zbadać jedynie poprzez odniesienie się do całkowitej działalności, w tym użytku własnego przemysłu Unii ⁽⁴⁷⁾. Są to: produkcja; moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych; inwestycje; zapasy; zatrudnienie; wydajność; wynagrodzenie oraz zdolność do pozyskania kapitału. Są one zależne od całej działalności, niezależnie od tego, czy produkcja jest przeznaczona na sprzedaż na użytek własny, czy też do sprzedaży na wolnym rynku.

4.4. Konsumpcja w Unii

- (247) Komisja ustaliła konsumpcję w Unii na podstawie sprzedaży dokonanej przez przemysł Unii na rynku unijnym i określonej przez skarżącego oraz danych dotyczących przywozu z Indii ustalonych zgodnie z metodyką opisaną w sekcji 4.5.1.
- (248) Przywóz z innych państw trzecich określono na podstawie danych Eurostatu. Ponieważ Eurostat ustala przywóz produktu objętego postępowaniem w kg, przywóz przeliczono na km przewodów zgodnie z motywem 238 przy użyciu takich samych przeliczników, jakie zastosowano w odniesieniu do indyjskich producentów eksportujących.
- (249) Konsumpcja w Unii kształtowała się następująco:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w km przewodów)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Całkowita konsumpcja w Unii (wolny rynek i rynek sprzedaży na użytek własny)	2 388 549	2 744 968	2 578 597	2 480 978
<i>Indeks</i>	100	116	108	104
Rynek sprzedaży na użytek własny	139 500	141 971	212 803	205 264
<i>Indeks</i>	100	88	145	145
Wolny rynek	2 249 049	2 602 997	2 365 795	2 275 714
<i>Indeks</i>	100	116	105	101

Źródło: Współpracujący producenci eksportujący, Eurostat, skarżący.

⁽⁴⁷⁾ Wskaźniki te oparto na zebranych przez skarżącego bezpośrednich danych dotyczących 8 skarżących lub popierających producentów unijnych, którzy reprezentują ponad 50 % produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem, oraz na szacunkach dotyczących pozostałych producentów unijnych na podstawie badań rynku.

- (250) Całkowita konsumpcja w Unii, w tym na wolnym rynku i na rynku sprzedaży na użytek własny, wzrosła o 16 % w latach 2020–2021 z około 2,4 mln km przewodów w 2020 r. do około 2,7 mln km przewodów w 2021 r. Między 2022 r. a okresem objętym dochodzeniem spadła ona o około 4 % do około 2,5 mln km przewodów. Wzrost konsumpcji w 2021 r. można wyjaśnić efektem nadrobienia zaległości w następstwie zakłóceń związanych z pandemią COVID-19.
- (251) Rynek sprzedaży na użytek własny stanowi wykorzystanie przewodów światłowodowych w rozwiązaniach połączeniowych oferowanych przez firmy, w tym przewodów wyposażonych w złącza. Wielkość ta stanowiła 9 % całkowitej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem. Sprzedaż na użytek własny wzrosła o 45 % w całym okresie badanym.
- (252) Konsumpcja na wolnym rynku kształtowała się zgodnie z całkowitą konsumpcją w Unii. W 2021 r. wzrosła ona o 15 %, po czym nastąpił spadek o 9,5 % w 2022 r. i wzrost w okresie objętym dochodzeniem o 5,7 %. Odnotowano wzrost o 1 % między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem.

4.5. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

4.5.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (253) Komisja ustaliła wielkość przywozu z Indii na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów eksportujących oraz na podstawie informacji dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą. Jak wspomniano w motywie 238, stosowaną jednostką miary był km przewodów. Na tej podstawie wielkość przywozu z Indii w okresie objętym dochodzeniem stanowiła 113 % całkowitego przywozu zgłoszonego przez Eurostat w tym samym okresie.
- (254) Udział całkowitego przywozu z Indii w rynku został ustalony na podstawie wielkości przywozu w porównaniu z wielkością całkowitej konsumpcji na wolnym rynku przedstawioną w tabeli 1.
- (255) Przywóz towarów po cenach subsydiowanych do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (km przewodów) i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie (km przewodów)	64 155	128 323	256 051	222 575
<i>Indeks</i>	100	200	399	347
Udział w rynku (%)	2,9	4,9	10,8	9,8
<i>Indeks</i>	100	173	379	343

Źródło: Objęci i nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący, Eurostat.

- (256) Przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii znacznie wzrósł w okresie badanym z 64 155 km przewodów w 2020 r. do 222 575 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Ten wzrost o 247 % znacznie przewyższa wzrost konsumpcji i pokazuje wielkość penetracji rynku przez przywóz z Indii.
- (257) W związku z tym udział w rynku przywozu towarów po cenach subsydiowanych wzrósł z 2,9 % do 9,8 % w okresie badanym, co stanowi gwałtowny wzrost o 243 %. Należy zauważyć, że wolumen przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii wzrósł w szczególności w latach 2020–2022.

4.5.2. Ceny subsydiowanych towarów przywożonych z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (258) Komisja ustaliła ceny przywozu subsydiowanego na podstawie zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów eksportujących oraz informacji dostarczonych przez współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą. Podcięcie cenowe przywozu ustalono na podstawie cen CIF dla objętych próbą producentów eksportujących oraz zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.
- (259) Średnia ważona cena przywozu subsydiowanego do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtowała się następująco:

Tabela 3

Ceny importowe (w EUR/km przewodów)

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Indie	857	524	494	447
Indeks	100	61	58	52

Źródło: Objęci i nieobjęci próbą współpracujący producenci eksportujący.

- (260) Ceny przywozu subsydiowanego z Indii obniżyły się z 857 EUR/km przewodów do 447 EUR/km przewodów w okresie badanym, co oznacza spadek o 48 %. Z wyjątkiem 2020 r. ceny przywozu subsydiowanego były stale niższe od cen przemysłu Unii stosowanych wobec klientów niepowiązanych na rynku unijnym w okresie badanym (zob. tabela 8).
- (261) W tym kontekście Komisja ustaliła podcięcie cenowe w okresie objętym dochodzeniem poprzez porównanie:
- 1) średnich ważonych cen sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu, stosowanych przez objętych próbą producentów unijnych wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowanych do poziomu cen *ex-works*; oraz
 - 2) odpowiednich średnich ważonych cen przywozu poszczególnych rodzajów produktu od współpracujących indyjskich producentów objętych próbą na rzecz pierwszego niezależnego klienta na rynku unijnym, ustalonych na bazie CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (262) W przypadku sprzedaży na rzecz powiązanych importerów w Unii na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego cenę eksportową („skonstruowaną wartość CIF”) obliczono na podstawie wartości faktur dla pierwszego niezależnego klienta, od której odliczono dostosowania związane z przywozem do punktu przeznaczenia CIF, a także koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz zysk wypracowany przez powiązanego importera, stosując przepisy art. 2 ust. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽⁴⁸⁾ na zasadzie analogii.
- (263) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania wyrażono jako odsetek teoretycznych obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, a średnia ważona wyniosła 38,2 %.
- (264) W każdym przypadku, niezależnie od poziomu podcięcia cenowego, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych znacząco obniżył i stłumił ceny w Unii, które spadły w okresie badanym, podczas gdy koszty produkcji stale rosły. W związku z tym przemysł Unii nie mógł podnieść swoich cen do poziomu niezbędnego do osiągnięcia rozsądnych zysków.

⁽⁴⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj>).

4.6. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.6.1. Uwagi ogólne

- (265) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego ocena wpływu przywozu towarów po cenach subsydiowanych na przemysł Unii obejmuje ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych oddziałujących na stan przemysłu Unii w okresie badanym.
- (266) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne na podstawie danych zawartych w odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przedłożonej przez skarżącego, obejmującej dane dotyczące wszystkich producentów unijnych. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane dotyczyły producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (267) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (268) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.6.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.6.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (269) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji (w km przewodów)	1 441 476	1 694 627	1 755 090	1 730 822
<i>Indeks</i>	100	118	122	120
Moce produkcyjne (w km przewodów)	2 475 938	2 605 845	2 678 345	2 796 286
<i>Indeks</i>	100	105	108	113
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	58	65	66	62
<i>Indeks</i>	100	112	113	106

Źródło: Zweryfikowany makrokwestionariusz.

- (270) W całym okresie badanym wielkość produkcji przemysłu Unii wzrosła z około 1,4 mln km przewodów do około 1,7 mln km przewodów, tj. łącznie o 20 %. Bardziej szczegółowa analiza wykazała, że wzrost produkcji nastąpił głównie w latach 2020–2021, kiedy to wzrosła o 18 %, a następnie nieznacznie o 4 % w 2022 r., by ponownie spaść o 2 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (271) W okresie badanym moce produkcyjne wzrosły o 13 %, co odzwierciedla inwestycje dokonane przez niektórych producentów unijnych. Pomimo wzrostu inwestycje były ogólnie bardzo niskie, na poziomie minimalnym niezbędnym do utrzymania obecności przemysłu Unii na rynku.

- (272) Wykorzystanie mocy produkcyjnych wzrosło o 13 % w latach 2020–2022, po czym nastąpił spadek o 4 punkty procentowe w okresie objętym dochodzeniem, co wynika ze spadku produkcji w tym samym okresie.

4.6.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (273) Wielkość sprzedaży i udział przemysłu Unii w rynku kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Łączna wielkość sprzedaży na rynku unijnym – na wolnym rynku i na rynku sprzedaży na użytek własny (km przewodów)	1 023 831	1 185 920	1 212 812	1 244 041
<i>Indeks</i>	100	116	118	122
Sprzedaż na rynku sprzedaży na użytek własny (km przewodów)	139 500	141 971	212 803	205 264
<i>Indeks</i>	100	102	153	147
Udział w rynku sprzedaży na użytek własny jako % wolnego rynku	6,2	5,5	9,0	9,0
<i>Indeks</i>	100	88	145	145
Sprzedaż na wolnym rynku (km przewodów)	884 331	1 043 949	1 000 009	1 038 777
<i>Indeks</i>	100	118	113	117
Udział w rynku sprzedaży wolnorynkowej (%)	39,3	40,1	42,3	45,6
<i>Indeks</i>	100	102	108	117

Źródło: Zweryfikowany makrokwestionariusz.

- (274) W całym okresie badanym całkowita wielkość sprzedaży unijnej przemysłu Unii na wolnym rynku i rynku sprzedaży na użytek własny wzrosła z około 1 mln km przewodów w 2020 r. do ponad 1,2 mln km przewodów w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 22 %.
- (275) Wielkość sprzedaży w Unii na wolnym rynku wzrosła z około 880 000 km przewodów w 2020 r. do około 1 040 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem, tj. o 17 % w okresie badanym. Przełożyło się to na wzrost udziału w rynku z 39,3 % w 2020 r. do 45,6 % w okresie objętym dochodzeniem.
- (276) Wzrost udziału przemysłu Unii w rynku w okresie badanym należy przypisać dwóm głównym czynnikom: (i) tłumieniu cen doświadczanemu przez producentów unijnych (zob. sekcja 4.5.2) oraz (ii) wprowadzeniu środków antydumpingowych na przywóz przewodów światłowodowych z Chin w listopadzie 2021 r. W okresie niemal stabilnej konsumpcji udział w rynku producentów unijnych odzyskano prawie wyłącznie kosztem przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin. Jak wyjaśniono poniżej w sekcji 4.6.2.3, przemysł Unii nie mógł w pełni skorzystać ze skutków naprawczych ceł antydumpingowych wobec Chin, ponieważ znaczna część chińskiej sprzedaży została przejęta przez przywóz towarów subsydiowanych z Indii.

- (277) Unijny rynek sprzedaży na użytek własny (wyrażony jako odsetek konsumpcji na wolnym rynku) wykazywał w okresie badanym tendencję wzrostową – z 6,2 % w 2020 r. do 9,0 % w okresie objętym dochodzeniem. Rynek sprzedaży na użytek własny to przewody światłowodowe, które były wykorzystywane do celów łączności (kable przyłączeniowe, przewody wewnątrzbudynkowe i przewody w centrach danych). Na rynku przewodów ze złączami występuje zwiększony popyt, a tym samym wzrost wykorzystania przewodów światłowodowych na użytek własny. Biorąc pod uwagę wyższe ceny tych produktów i dostępne wolne moce produkcyjne, przemysł Unii decyduje się na utrzymanie działalności na użytek własny, ponieważ umożliwia to zróżnicowanie produktów, zwiększenie wykorzystania mocy produkcyjnych i obniżenie kosztu jednostkowego oraz miało pozytywny wpływ na ogólną rentowność przemysłu Unii. W związku z tym nie miało to negatywnego wpływu na ogólną sytuację gospodarczą przemysłu Unii.

4.6.2.3. Wzrost

- (278) Pomimo obowiązujących środków antydumpingowych nałożonych na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Chin przemysł Unii nie był w stanie odzyskać znaczącego udziału w rynku, ponieważ znaczna część udziału w rynku posiadanego wcześniej przez chińskich producentów eksportujących została przejęta przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii. W związku z tym przemysł Unii nie mógł odnosić pełnych korzyści z ustanowienia równych warunków działania z przywozem z Chin oraz nie mógł odpowiednio zwiększyć produkcji i sprzedaży.

4.6.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (279) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Liczba pracowników (EPC)	4 559	4 970	5 136	5 141
<i>Indeks</i>	100	109	113	113
Wydajność (w km przewodów/EPC)	316	341	342	337
<i>Indeks</i>	100	108	108	106

Źródło: Zweryfikowany makrokwestionariusz.

- (280) Zatrudnienie w przemyśle Unii wzrosło o 13 % od 2020 r. do okresu objętego dochodzeniem w przeliczeniu na EPC. Zmiany te są w dużej mierze zgodne z tendencją w wielkości produkcji przedstawioną w tabeli 4.
- (281) Ponieważ dane dotyczące produkcji i zatrudnienia były bardzo zbliżone do siebie, wydajność w przeliczeniu na kilometr przewodów na pracownika pozostała w dużej mierze stabilna.

4.6.2.5. Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości

- (282) Wszystkie marginesy subsydiowania znacznie przekraczały poziom *de minimis*. Wpływ wielkości rzeczywistego marginesu subsydiowania na przemysł Unii był znaczny, jeśli weźmie się pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie.
- (283) W pierwszej połowie okresu badanego na sytuację przemysłu Unii, w tym jego poziom rentowności, nadal miał wpływ na przywóz towarów po cenach dumpingowych i towarów po cenach subsydiowanych z Chin, jak omówiono w sekcji 5 poniżej. Przemysł Unii nie mógł w pełni skorzystać ze skutków naprawczych ceł nałożonych na przywóz z Chin ze względu na znaczny wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii, jak wyjaśniono poniżej w motywie 278.

4.6.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.6.3.1. Ceny i czynniki wpływające na ceny

- (284) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez objętych próbą producentów unijnych wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7
Ceny sprzedaży w Unii

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (EUR/km przewodów)	692	655	667	671
<i>Indeks</i>	100	95	96	97
Średni jednostkowy koszt produkcji (EUR/km przewodów)	608	578	648	662
<i>Indeks</i>	100	95	107	109

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (285) Ceny sprzedaży na rynku unijnym stronom niepowiązanym (wolny rynek) spadły w latach 2020–2021 o 5 % i nieznacznie wzrosły w kolejnych latach, nie osiągając jednak poziomu z 2020 r.
- (286) Chociaż jednostkowy koszt produkcji spadł w latach 2020–2021 o 5 %, zgodnie ze spadkiem średnich cen na wolnym rynku unijnym, wykazał on wzrost od 2021 r. do okresu objętego dochodzeniem (tj. o 14,5 %), podczas gdy ceny sprzedaży wzrosły jedynie o 2 %. Wzrost kosztów między 2021 r. a okresem objętym dochodzeniem wynikał głównie ze wzrostu cen surowców i kosztów zatrudnienia zgodnie ze zmianami inflacji.

4.6.3.2. Koszty pracy

- (287) Średnie koszty pracy objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 8
Średnie koszty pracy na pracownika

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	30 314	30 797	32 569	35 384
<i>Indeks</i>	100	102	107	117

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (288) Średnie koszty pracy na pracownika stopniowo wzrastały w okresie badanym. Odzwierciedla to dodatkowe koszty siły roboczej, w tym korekty o inflację.

4.6.3.3. Zapasy

(289) Stan zapasów objętych próbą producentów unijnych kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Zapasy

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w km przewodów)	51 590	55 261	44 930	62 559
<i>Indeks</i>	100	107	87	121
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	3,6	3,3	2,6	3,6
<i>Indeks</i>	100	91	72	101

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

(290) Zapasy producentów unijnych objętych próbą były zmienne, jednak ogólnie wzrosły o 21 % w okresie badanym. Biorąc pod uwagę, że większość produkcji odbywa się na podstawie zamówień i specyfikacji klientów, zapasy nie stanowią istotnego wskaźnika szkody.

4.6.3.4. Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

(291) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	12,7	10,7	3,9	3,4
<i>Indeks</i>	100	84	31	27
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	74 368 597	65 137 408	36 942 692	38 047 732
<i>Indeks</i>	100	88	50	51
Inwestycje (w EUR)	11 062 374	5 557 882	9 359 958	15 934 927
<i>Indeks</i>	100	50	85	144
Zwrot z inwestycji (%)	31	30	13	18
<i>Indeks</i>	100	96	41	57

Źródło: Producenci unijni objęci próbą.

- (292) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży.
- (293) Rentowność stale spadała w całym okresie badanym i obniżyła się z 12,7 % w 2020 r. do 3,4 % w okresie objętym dochodzeniem. Najbardziej znaczący spadek rentowności nastąpił w 2022 r. równoległe ze znacznym wzrostem udziału w rynku indyjskiego przywozu towarów po cenach subsydiowanych z [2–4] % do [8–12] %. W okresie badanym koszt przemysłu Unii wzrósł o 9 %, podczas gdy ceny sprzedaży spadły o 2 %, co wynika z presji cenowej wywieranej przez indyjski przywóz towarów po cenach subsydiowanych.
- (294) Przepływy środków pieniężnych netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. Tendencja w zakresie przepływów środków pieniężnych netto kształtowała się zgodnie z tendencją rentowności i wykazała silny spadek w okresie badanym, wynoszący około 50 %.
- (295) W latach 2020–2021 inwestycje znacznie spadły o około 50 %. W okresie badanym poziom inwestycji można było przywrócić, a nawet zwiększyć o 44 % w porównaniu z 2020 r. Inwestycje pozostawały jednak ogólnie na niskim poziomie od początku okresu badanego i były dokonywane głównie w celu zwiększenia wydajności, utrzymania istniejących obiektów oraz prowadzenia działań badawczo-rozwojowych. Bezpośrednim skutkiem presji ze strony przywozu towarów po cenach subsydiowanych była konieczność odłożenia inwestycji na później przez przemysł Unii.
- (296) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji kształtował się niekorzystnie w okresie badanym i spadł o 43 %. Ta niekorzystna tendencja pokazuje, że chociaż nadal inwestowano w celu utrzymania i poprawy wydajności i konkurencyjności, w okresie badanym zwroty z tych inwestycji znacznie spadły ze względu na brak możliwości poprawy stopy rentowności przez przemysł Unii.
- (297) Przy tak szybko spadającym poziomie zwrotów z inwestycji zdolność do pozyskania kapitału w przyszłości będzie wyraźnie zagrożona, jeżeli sytuacja nadal się nie poprawi.

4.6.3.5. Analiza przetargów

- (298) Sprzedaż zdecydowanej większości przewodów światłowodowych odbywa się w drodze procedur przetargowych. W celu uzyskania niezbędnego wglądu w ten aspekt rynku Komisja zwróciła się o szczegółowe informacje na temat przetargów do objętych próbą indyjskich producentów eksportujących, objętych próbą producentów unijnych, importerów oraz użytkowników. Zwrócono się o informacje na temat cech przetargów, takich jak procedura, terminy i inne istotne cechy charakterystyczne. W dochodzeniu nie uczestniczył i nie dostarczył informacji żaden podmiot udzielający zamówienia publicznego ani operator telekomunikacyjny.
- (299) Obraz sytuacji w zakresie przetargów, jaki uzyskano w toku dochodzenia, cechuje się rozdrobnieniem m.in. pod względem procedury, zakresu i wyników. Mogą być one organizowane przez podmioty publiczne lub prywatne, na przykład przez dużych operatorów telekomunikacyjnych. Przetargi mogą odbywać się w różnych formach, np. w postaci aukcji elektronicznych lub przetargu bezpośredniego. Procedura przetargowa trwa zazwyczaj 3–6 miesięcy od ogłoszenia przetargu do jego zakończenia. W ciągu jednego do dwóch miesięcy od zakończenia przetargu klient składa zamówienia, a dostawy są realizowane zgodnie z warunkami określonymi w umowie. Dochodzenie potwierdziło, że najważniejszym kryterium podjęcia decyzji jest cena, biorąc pod uwagę, że przetargi są ogłaszane na produkty, których parametry techniczne są szczegółowo określone ⁽⁴⁹⁾.
- (300) Procedura przetargowa zaostrzyła konkurencję, ponieważ obecność indyjskich producentów eksportujących składających oferty z bardzo niskimi cenami zmusiła przemysł Unii do obniżenia cen do nie zrównoważonych poziomów w celu dostosowania się do ofert indyjskich i uniemożliwiła mu przeniesienie wzrostu kosztów na klientów. Warunki przetargu zazwyczaj nie obejmują zobowiązania umownego nabywcy do zakupu ilości będącej przedmiotem przetargu, natomiast obejmują zobowiązanie umowne dostawcy do dostarczenia zaoferowanej ilości po oferowanej cenie.

⁽⁴⁹⁾ Zob. wersja jawna odpowiedzi Corning i Acome na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (301) Biorąc pod uwagę, że większość rynku jest zaopatrywana w drodze przetargów, ceny na rynku są kształtowane przez mechanizm przetargowy. W związku z tym indyjscy eksporterzy składający oferty po cenach znacznie niższych niż przemysł Unii – pomimo wciąż stosunkowo małych sprzedawanych ilości – determinuje ceny referencyjne, do których przemysł Unii musi się dostosować. Znajduje to także odzwierciedlenie w stwierdzonych w toku dochodzenia znacznych poziomach podcięcia cenowego.
- (302) Ze względu na charakter przetargów należy wziąć pod uwagę opóźnione oddziaływanie. Dostawa (i fakturowanie) przewodów światłowodowych w następstwie wygranego przetargu następuje po kilku miesiącach lub latach po zakończeniu przetargu. W okresie badanym przemysł Unii ucierpiał z powodu wielkości sprzedaży utraconej na rzecz chińskich eksporterów przed wprowadzeniem środków, a jednocześnie zmagał się z konkurencją ze strony produktu wywożonego z Indii po cenach subsydiowanych, którego wpływ na wielkość sprzedaży utrzyma się również po okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym, w ujęciu ogólnym, kształtowanie się przetargów potwierdziło utrzymujące się tłumienie cen. Zwiększona obecność indyjskich producentów eksportujących uniemożliwiła poprawę sytuacji przemysłu Unii pogorszoną w następstwie przywozu z Chin i w przypadku braku środków będzie nadal wywierała negatywny wpływ.

4.6.4. Wnioski dotyczące szkody

- (303) Pozytywne tendencje odnotowano w przypadku kilku wskaźników, takich jak produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży i udział w rynku oraz zatrudnienie. Wzrost udziału przemysłu Unii w rynku można jednak powiązać ze spadkiem udziału w rynku przywozu z Chin po wprowadzeniu środków w listopadzie 2021 r., i w styczniu 2022 r. kiedy to przemysł Unii zdołał odzyskać część udziału w rynku utraconego wcześniej na rzecz przywozu z Chin. W tym samym czasie przemysł Unii borykał się jednak ze wzrostem kosztów produkcji, podczas gdy średnie ceny sprzedaży w Unii wykazywały tendencję spadkową. Chociaż oczekiwano, że środki przeciwko przywózowi z Chin przyniosą ulgę dla producentów unijnych, silny wzrost udziału w rynku przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii pokazał, że w okresie badanym istniała ciągła presja cenowa powodowana przez wywóz z Indii, przy znacznym podcinaniu cen, a w każdym razie tłumieniu cen. Stało się to wyraźnie widoczne w znacznym spadku rentowności i przepływów środków pieniężnych oraz w bardzo niskim poziomie inwestycji.
- (304) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYZYNOWY

- (305) Zgodnie z art. 8 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii. Zgodnie z art. 8 ust. 6 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała także, czy inne znane czynniki mogły w tym samym czasie również spowodować szkodę dla przemysłu Unii. Komisja dopilnowała, aby ewentualne szkody spowodowane przez inne czynniki niż przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nie były łączone z tym przywozem. Te czynniki to: przywóz z Chin, przywóz z innych państw trzecich oraz sprzedaż na użytek własny.

5.1. Wpływ przywozu towarów po cenach subsydiowanych

- (306) Pogorszenie sytuacji przemysłu Unii zbiegło się w czasie z gwałtownym wzrostem przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii, który przeniknął na rynek unijny w znacznych ilościach, istotnie podcinając ceny przemysłu Unii, a w każdym razie znacząco tłumiąc ceny sprzedaży unijnej.
- (307) Wielkość przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii wzrosła (jak pokazano w tabeli 2) z [59 300–72 500] km przewodów w 2020 r. do [203 700–248 400] km przewodów w okresie objętym dochodzeniem, co stanowi wzrost o 247 %. Pod względem udziału w rynku wzrost w tym samym okresie wyniósł od [2–4] % do [8–12] %, co stanowi niemal potrojenie (243 %). W tym samym okresie (jak pokazano w tabeli 5) wzrost udziału przemysłu Unii w wolnym rynku był mniej wyraźny, z 40,4 % do 47,2 %, co oznacza wzrost o 17 % (6,8 punktu procentowego). W związku z tym można stwierdzić, że korzyści ze spadku przywozu z Chin odnotował przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii.

- (308) Średnia cena przywozu towarów po cenach subsydiowanych znacznie spadła w okresie badanym o 48 %, jak opisano w tabeli 3, i podcinała ceny sprzedaży przemysłu Unii średnio o 38,2 %. Z analizy przedstawionej w tabeli 7 wynika, że ceny sprzedaży przemysłu Unii na wolnym rynku unijnym niepowiązanym stronom spadły ogółem o 3 % w tym okresie.
- (309) Poziom podcięcia cenowego, w połączeniu z niską rentownością przemysłu Unii, pokazuje, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych odbywał się po cenach znacznie niższych od kosztów produkcji przemysłu Unii, zarówno za pośrednictwem mechanizmów przetargów, jak i sprzedaży na rynku kasowym. To zachowanie cenowe uniemożliwiło przemysłowi Unii pełne odzyskanie udziału w rynku utraconego wcześniej na rzecz przywozu z Chin po cenach dumpingowych i obniżyło poziom zysku od początku okresu badanego. Spowodowało to tłumienie cen i szkodę finansową pod względem zarówno spadku rentowności, jak i słabnących inwestycji, zagrażając istnieniu przemysłu Unii.
- (310) Przemysł Unii, próbując dostosować się do niskich cen subsydiowanych ustalonych przez producentów indyjskich oraz w celu utrzymania wielkości sprzedaży w okresie rosnących kosztów, nie był w stanie podnosić cen w tempie wzrostu kosztów. Doprowadziło to do znacznego spadku rentowności wszystkich producentów unijnych objętych próbą.
- (311) W związku z tym chociaż przemysł Unii zdołał zwiększyć swój udział w rynku w okresie badanym, nastąpiło to kosztem cen i doprowadziło do znacznego spadku zysków (tłumienie cen).
- (312) Jak opisano w motywie 295 powyżej, istniały również dowody na to, że niektóre planowane inwestycje i projekty ekspansji przemysłu Unii zostały anulowane lub zawieszone z powodu wzrostu przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii.
- (313) Z powyższego wynika, że wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii uniemożliwił przemysłowi Unii odzyskanie udziału w rynku i osiągnięcie trwałego poziomu zysku.
- (314) Komisja stwierdziła zatem, że istniał związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2. Wpływ pozostałych czynników

5.2.1. Przywóz z Chin

- (315) Wielkość przywozu z Chin kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 11
Przywóz z Chin

	2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	843 918	876 581	487 545	514 072
<i>Indeks</i>	100	104	58	61
Udział w rynku (%)	37,5	33,7	20,6	22,6
Średnia cena (w EUR/km przewodów)	532	572	774	687
<i>Indeks</i>	100	107	145	129

Źródło: Comext (Eurostat).

- (316) Przywóz z Chin spadł w okresie badanym z około 843 000 km przewodów w 2020 r. do około 514 000 w okresie objętym dochodzeniem. Udział w rynku spadł odpowiednio z 37,5 % do 22,6 %. Zmianę tę można powiązać ze środkami antydumpingowymi i wyrównawczymi dotyczącymi przewodów światłowodowych z Chin wprowadzonymi w listopadzie 2021 r. i odpowiednio w styczniu 2022 r., w następstwie dochodzeń dotyczących Chin, o których mowa w motywie 6, oraz ze wzrostem ceł antydumpingowych w sierpniu 2023 r. w następstwie dochodzenia w sprawie absorpcji. Jak wspomniano w motywie 278, ze względu na wciąż wysoki przywóz z Chin po cenach absorbujących cła antydumpingowe przemysł Unii nie był w pełni chroniony przed praktykami dumpingowymi chińskich producentów eksportujących w okresie badanym. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz z Chin mógł mieć negatywny wpływ na sytuację przemysłu Unii i przyczynić się do poniesionej szkody. Przywóz z Chin wykazywał jednak również znaczącą tendencję spadkową w okresie badanym, zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym. Ponadto ceny tego przywozu wykazywały tendencję wzrostową, przy czym średnie ceny przewyższały średnie ceny przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii.
- (317) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że nawet jeśli przywóz z Chin mógł mieć negatywny wpływ na sytuację przemysłu Unii w okresie badanym, nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem z Indii po cenach subsydiowanych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.

5.2.2. Przywóz z innych państw trzecich

- (318) Wielkość przywozu z państw trzecich innych niż Chiny w okresie badanym kształtowała się następująco:

Tabela 12

Przywóz z pozostałych państw trzecich

		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Maroko	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	26 431	72 886	87 911	103 567
	Indeks	100	276	333	392
	Udział w rynku (%)	1,2	2,8	3,7	4,6
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	598	438	659	725
	Indeks	100	73	110	121
Zjednoczone Królestwo	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	80 442	80 442	82 631	78 103
	Indeks	100	100	103	97
	Udział w rynku (%)	3,6	3,1	3,5	3,4
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	658	658	785	845
	Indeks	100	100	119	128

		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Turcja	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	56 794	56 559	59 477	50 369
	<i>Indeks</i>	100	100	105	89
	Udział w rynku (%)	2,5	2,2	2,5	2,2
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	414	390	408	499
	<i>Indeks</i>	100	94	99	121
Korea Południowa	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	83 410	69 787	71 045	38 803
	<i>Indeks</i>	100	84	85	47
	Udział w rynku (%)	3,7	2,7	3,0	1,7
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	604	585	723	797
	<i>Indeks</i>	100	97	120	132
Indonezja	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	64	2 523	58 233	35 734
	<i>Indeks</i>	100	3 946	91 079	55 889
	Udział w rynku (%)	0,0	0,1	2,5	1,6
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	10 960	3 850	973	1 039
	<i>Indeks</i>	100	35	9	9
Tunezja	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	39 486	47 284	36 414	33 996
	<i>Indeks</i>	100	120	92	86
	Udział w rynku (%)	1,8	1,8	1,5	1,5
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	658	737	847	756
	<i>Indeks</i>	100	112	129	115
Meksyk	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	31 041	30 626	44 895	33 403
	<i>Indeks</i>	100	99	145	108
	Udział w rynku (%)	1,4	1,2	1,9	1,5
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	666	506	598	636
	<i>Indeks</i>	100	76	90	95

		2020	2021	2022	Okres objęty dochodzeniem
Szwajcaria	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	28 989	30 260	29 475	26 534
	<i>Indeks</i>	100	104	102	92
	Udział w rynku (%)	1,3	1,2	1,2	1,2
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	829	870	1 039	1 153
	<i>Indeks</i>	100	105	125	139
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	109 988	163 777	152 108	99 783
	<i>Indeks</i>	100	149	138	91
	Udział w rynku (%)	4,9	6,3	6,4	4,4
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	1 603	1 219	1 321	1 974
	<i>Indeks</i>	100	76	82	123
Wszystkie państwa trzecie łącznie z wyjątkiem Chin	Wielkość sprzedaży (w km przewodów)	456 645	554 145	622 190	500 291
	<i>Indeks</i>	100	121	136	110
	Udział w rynku (%)	20,3	24,6	27,7	22,2
	Średnia cena (w EUR/km przewodów)	855	783	875	1 017
	<i>Indeks</i>	100	92	102	119

Źródło: Comext (Eurostat).

- (319) Przywóz z innych państw trzecich pochodził z różnych źródeł. Państwami o największej wielkości przywozu i największym udziale w rynku były Maroko i Zjednoczone Królestwo.
- (320) Przywóz z Maroka wzrósł z około 26 000 km przewodów w 2020 r. do około 103 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Jego udział w rynku wzrósł z 1,2 % w 2020 r. do 4,6 % w okresie objętym dochodzeniem. Jak jednak wykazano powyżej, średnie tendencje cenowe wzrosły o około 20 % w tym samym okresie i utrzymywały się na znacznie wyższym poziomie niż w przypadku przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii i powyżej cen przemysłu Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym Komisja stwierdziła, że przywóz z Maroka nie wyrządził istotnej szkody przemysłowi Unii.
- (321) Dane statystyczne dotyczące przywozu w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa za 2020 r. były zniekształcone brexitem i nie zostały uznane za wiarygodną podstawę do ustalenia wielkości i wartości przywozu dla Zjednoczonego Królestwa na ten rok. W związku z tym Komisja oszacowała poziom przywozu w 2020 r. na podobnym poziomie jak przywóz w 2021 r. Na tej podstawie przywóz ze Zjednoczonego Królestwa charakteryzował się raczej stabilną tendencją, ogólnie wykazując nieznaczny spadek o 3 %, z około 80 000 km przewodów w 2020 r. do około 78 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Jego udział w rynku zmniejszył się odpowiednio z 3,6 % do 3,4 % w tym samym okresie. Biorąc pod uwagę, że średnia cena przywozu ze Zjednoczonego Królestwa była znacznie wyższa od średniej ceny w Unii, Komisja uznała, że nie spowodował on żadnej istotnej szkody dla przemysłu Unii.

- (322) Przywóz z Turcji utrzymywał się na stabilnym poziomie w latach 2020 i 2021, wzrósł o 5 % w 2022 r., a następnie spadł o 16 % w okresie objętym dochodzeniem. W ujęciu ogólnym przywóz wykazywał zatem tendencję spadkową wynoszącą 11 % między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem. W ujęciu bezwzględny przywóz zmniejszył się z około 56 800 km przewodów w 2020 r. do około 50 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Udział w rynku pozostał stosunkowo stabilny i nieznacznie spadł z 2,5 % do 2,2 % w okresie badanym. Chociaż poziom cen był niższy od poziomu cen producentów unijnych, nie udało się uzyskać dodatkowego udziału w rynku. Chociaż Komisja nie mogła wykluczyć, że przywóz ten przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł Unii, wpływ uznano za ograniczony, w związku z czym Komisja stwierdziła, że nie osłabił on związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii.
- (323) Komisja uznała, że przywóz z Korei Południowej, Indonezji, Tunezji, Meksyku i Szwajcarii utrzymywał się na bardzo niskim poziomie w całym okresie badanym. Z wyjątkiem Tunezji i Meksyku przywozy te wykazywały znaczne tendencje spadkowe. Przywóz z Tunezji i Meksyku zmniejszył się od 2022 r. do okresu objętego dochodzeniem. Średnie ceny importowe w przypadku tych państw były wysokie i przekraczały średnie ceny sprzedaży przemysłu Unii. Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że przywóz ten nie spowodował żadnej istotnej szkody dla przemysłu Unii.
- (324) Przywóz z innych państw trzecich zmniejszył się umiarkowanie w okresie badanym w ujęciu bezwzględny z około 110 000 km przewodów w 2020 r. do około 100 000 km przewodów w okresie objętym dochodzeniem. Udział w rynku tego przywozu zmalał z 4,9 % do 4,4 %. Cechował go wysoki i rosnący poziom cen, w związku z czym nic nie wskazuje na to, by wyrządził istotną szkodę przemysłowi Unii.

5.2.3. Sprzedaż na użytek własny

- (325) Jak pokazano w tabeli 5, w okresie badanym sprzedaż przemysłu Unii na użytek własny zwiększyła się o 47 %.
- (326) Jak wyjaśniono jednak powyżej w motywie 277, Komisja nie znalazła żadnych dowodów na to, że sprzedaż na użytek własny miała znaczący wpływ na zmiany wskaźników szkody. W związku z tym Komisja stwierdziła, że wykorzystanie na użytek własny nie spowodowało istotnej szkody dla przemysłu Unii.

5.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (327) Komisja ustaliła związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii a przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii. Wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii zbiegł się w czasie z pogorszeniem sytuacji przemysłu Unii. Gwałtowny wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, nastąpił po cenach znacznie podcinających ceny sprzedaży przemysłu Unii na poziomach nawet poniżej kosztów produkcji przemysłu Unii. Uniemożliwiały one zatem przemysłowi Unii ustalanie cen na stabilnych poziomach niezbędnych do osiągnięcia rozsądnych marż zysku. Wręcz przeciwnie, poziomy cen nie mógł odpowiadać wzrostowi kosztów, co miało znaczący negatywny wpływ na rentowność i poziom inwestycji przemysłu Unii.
- (328) Komisja wyróżniła i oddzieliła wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu Unii od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach subsydiowanych. Komisja stwierdziła, że inne czynniki, takie jak przywóz z Chin i przywóz z Turcji, mogły przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł Unii, ale ze względu na zmiany wielkości tego przywozu lub zmiany cen czynniki te nie osłabiły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych z Indii a istotną szkodą poniesioną przez przemysł Unii. Żaden z pozostałych znanych czynników nie wyjaśnił negatywnych zmian w przemyśle Unii pod względem tłumienia cen i rentowności, niskiego poziomu inwestycji oraz negatywnych zmian w zakresie zwrotu z inwestycji.
- (329) Uwzględniając powyższe, Komisja stwierdziła, że przywóz towarów po cenach subsydiowanych z państwa, którego dotyczy postępowanie, spowodował istotną szkodę dla przemysłu Unii, a pozostałe czynniki, rozważane osobno lub łącznie, nie naruszyły związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach subsydiowanych a istotną szkodą.

6. INTERES UNII

- (330) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy może jasno stwierdzić, że wprowadzenie środków w tym przypadku nie leży w interesie Unii, mimo iż stwierdzono wystąpienie subsydiowania wyrządzającego szkodę. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.

6.1. Interes przemysłu Unii

- (331) Przemysł Unii obejmuje 14 producentów lub grup producentów, zatrudniających około 5 140 pracowników (EPC). Producenci są rozproszeni na obszarze całej Unii.
- (332) Wprowadzenie środków wyrównawczych zwiększyłoby ceny w Unii, a tym samym umożliwiłoby przemysłowi Unii podniesienie cen zgodnie ze wzrostem kosztów produkcji. Doprowadzi to do bardziej zrównoważonych poziomów zysku, co umożliwi przemysłowi Unii zwiększenie inwestycji i wznowienie inwestycji w innowacje, które są niezbędne, aby przemysł Unii mógł utrzymać konkurencyjną pozycję na rynku i obecność na rynku, a także odzyskać udział w rynku stracony w przeszłości na rzecz chińskiego przywozu towarów po cenach dumpingowych i subsydiowanych.
- (333) Brak nałożenia środków prawdopodobnie będzie miał znaczący negatywny wpływ na przemysł Unii pod względem dalszego tłumienia cen i ewentualnej depresji gospodarczej. Dalszy spadek cen oznaczałby, że przemysł Unii będzie przynosił straty w perspektywie krótkoterminowej. Aby uniknąć pogorszenia rentowności, przemysł Unii może podjąć decyzję o utrzymaniu obecnych poziomów cen, które jednak nie są już możliwe do utrzymania; lub o podniesieniu cen kosztem sprzedaży. Doprowadzi to do natychmiastowego zmniejszenia wielkości produkcji. Ponadto sytuacja ta uniemożliwi przemysłowi Unii zwiększenie inwestycji niezbędnych do obrony jego obecności na rynku przez oferowanie innowacyjnych rozwiązań i rozwoju produktów. W związku z tym sytuacja finansowa przemysłu Unii będzie ulegać dalszemu pogorszeniu pod względem rentowności i inwestycji, co zagrazi jego przyszłości. W przypadku niewprowadzenia środków można oczekiwać, że wzrost przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii utrzyma się, a nawet znacznie wzrośnie, biorąc pod uwagę istotne marginesy podcięcia cenowego oraz charakter rynku, który kształtują przetargi mające długoterminowe skutki. W takiej sytuacji przemysł Unii nie byłby w stanie poprawić swojej sytuacji spowodowanej szkodliwymi skutkami.
- (334) Należy zatem stwierdzić, że środki wyrównawcze leżą w interesie przemysłu Unii.

6.2. Interes importerów niepowiązanych

- (335) W dniu wszczęcia dochodzenia skontaktowano się z 51 importerami i użytkownikami oraz zaproszono ich do współpracy w ramach dochodzenia. Żaden importer niepowiązany nie współpracował w trakcie dochodzenia.
- (336) Wobec braku współpracy ze strony importerów niepowiązanych Komisja nie była w stanie dokładnie określić wpływu celów wyrównawczych na ich działalność. W dochodzeniu dotyczącym Chin Komisja ustaliła, że marża zysku importerów mieściła się w granicach [15 % – 20 %], a cła mogły albo ulec absorpcji, albo przynajmniej częściowo zostać przeniesione na ich klientów⁽⁵⁰⁾. Obecne dochodzenie nie ujawniło żadnych faktów ani dowodów sprzecznych z tymi ustaleniami.
- (337) Chociaż środki wyrównawcze będą miały prawdopodobnie pewien negatywny wpływ na importerów i mogą obniżyć ich rentowność, Komisja uznała, że importerzy będą w stanie wchłonąć część zwiększonych kosztów spowodowanych cłem lub przenieść je na swoich klientów. Dlatego też Komisja stwierdziła, że wprowadzenie środków nie będzie miało nieproporcjonalnego wpływu na importerów niepowiązanych.

⁽⁵⁰⁾ Motyw 588 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/191 z dnia 16 lutego 2022 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 36 z 17.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

6.3. Interes użytkowników, instalatorów i dystrybutorów

- (338) Produkt objęty dochodzeniem pozyskuje kilka gałęzi przemysłu, głównie operatorzy telekomunikacyjni, organy sektora publicznego (takie jak gminy) będące właścicielami sieci światłowodowych lub kontrolujące te sieci, instalatorzy i dystrybutorzy. Żadna z tych stron nie współpracowała.
- (339) W ramach dochodzenia współpracował tylko jeden użytkownik działający w branży telekomunikacyjnej. Odpowiedź użytkownika na pytania zawarte w kwestionariuszu nie zawierała argumentów ani informacji dotyczących interesu Unii. Użytkownik ten nie importował przewodów światłowodowych z Indii i nie wyraził poparcia ani sprzeciwu wobec zaproponowanych środków.
- (340) Komisja uznała również, że przewody światłowodowe stanowią jedynie niewielką część ogólnych kosztów ponoszonych przez użytkowników, ponieważ główny czynnik kosztotwórczy zastosowania światłowodów jest związany z robotami budowlanymi. Komisja przypomina, że przewody światłowodowe stanowią bardzo niewielką część wydatków kapitałowych unijnych operatorów telekomunikacyjnych, które według ETNO wyniosły w 2022 r. 59,1 mld EUR ⁽³¹⁾. Biorąc pod uwagę całkowitą konsumpcję w Unii wynoszącą około 2,5 mln km ⁽³²⁾ przewodów oraz średnią cenę 756 EUR za km przewodów ⁽³³⁾, wydatki związane z przewodami światłowodowymi stanowiłyby około 3 % inwestycji operatorów telekomunikacyjnych.
- (341) W związku z tym stwierdzono, że środki nie będą miały nieproporcjonalnego wpływu na użytkowników.

6.4. Inne czynniki

- (342) Przewody światłowodowe są potrzebne do budowy szybkich sieci szerokopasmowych. Mają one zatem duże znaczenie dla obywateli, przedsiębiorstw i podmiotów publicznych w całej Unii, którzy korzystają z tych sieci w celu pracy z domu, uczenia się w domu, prowadzenia działalności gospodarczej lub świadczenia usług. Inwestycje w ramach programu NextGenerationEU ⁽³⁴⁾ są jednym z głównych priorytetów Unii Europejskiej, której celem jest również wdrożenie zaawansowanej technologicznie infrastruktury szerokopasmowej sięgającej do każdego miejsca w UE. Przewody światłowodowe mają zatem kluczowe znaczenie dla cyfrowej dekady Europy ⁽³⁵⁾, a także dla suwerenności cyfrowej Europy, a utrzymanie zdrowego przemysłu przewodów światłowodowych w Unii może przyczynić się do osiągnięcia tych celów.

6.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (343) Wprowadzenie środków uwolniłoby przemysł Unii od presji cenowej na rynku unijnym spowodowanej przywozem z Indii po cenach subsydiowanych i umożliwiłoby mu podniesienie cen odpowiednio do wzrostu kosztów. Miałoby to pozytywny wpływ na jego rentowność i poziom inwestycji oraz umożliwiłoby mu obronę pozycji rynkowej i inwestowanie w nowe technologie. Przetrwanie producentów unijnych ma ponadto kluczowe znaczenie dla suwerenności cyfrowej UE.
- (344) Jednocześnie środki nie uniemożliwiałyby przywózowi z innych państw trzecich uczciwego konkurencyjnego na rynku unijnym. Dochodzenie nie wykazało, że środki miałyby nieproporcjonalny negatywny wpływ na importerów i przemysł niższego szczebla.
- (345) Ogólnie zatem Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie dochodzenia nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, iż wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu przewodów światłowodowych pochodzących z Indii nie leży w interesie Unii.

⁽³¹⁾ <https://connecteurope.org/insights/reports/study-impact-data-act-proposal-european-telecom-operators>.

⁽³²⁾ Zob. tabela 1.

⁽³³⁾ Średni jednostkowy koszt produkcji w okresie objętym dochodzeniem (zob. tabela 7) plus marża zysku w wysokości 12,4 %.

⁽³⁴⁾ Jednym z celów NextGenerationEU jest wdrożenie sieci 5G i ultraszybkich sieci szerokopasmowych na terenie całej UE, aby przyspieszyć m.in. transformację cyfrową dzięki większej cyfryzacji usług publicznych i szerzej pojętej gospodarki: https://next-generation-eu.europa.eu/index_pl.

⁽³⁵⁾ UE realizuje skoncentrowaną na człowieku i zrównoważoną wizję społeczeństwa cyfrowego w cyfrowej dekadzie, aby wzmocnić pozycję obywateli i przedsiębiorstw: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/policies/europes-digital-decade>.

7. OSTATECZNE ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (346) W świetle wniosków wyciągniętych w odniesieniu do subsydiowania, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło wyrównawcze.

7.1. Poziom ostatecznych środków wyrównawczych

- (347) Art. 15 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia podstawowego stanowi, że kwota ostatecznego cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (348) Art. 15 ust. 1 akapit czwarty stanowi, że „[j]eżeli Komisja, na podstawie wszystkich dostarczonych informacji, może wyraźnie stwierdzić, że w interesie Unii nie leży, aby określać kwotę środków zgodnie z akapitem trzecim, kwota cła wyrównawczego jest niższa, jeżeli takie niższe cło byłoby odpowiednie do usunięcia szkody dla przemysłu Unii”.
- (349) Komisja nie otrzymała żadnych informacji tego rodzaju i w związku z tym poziom środków wyrównawczych zostanie określony w odniesieniu do art. 15 ust. 1 akapit trzeci.
- (350) W związku z powyższym ostateczne stawki cła wyrównawczego, wyrażone w cenach CIF na granicy Unii przed ocleniem, powinny być następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze
Birla Cable Ltd; Universal Cables Ltd; Vindhya Telelinks Ltd	5,4 %
Sterlite Technologies Limited; Sterlite Tech Cables Solutions Limited	3,7 %
HFCL Limited; HTL Limited	8,1 %
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	5,8 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indii	8,1 %

- (351) Dochodzenie antysubsydjne przeprowadzono równolegle z oddzielnym dochodzeniem antydumpingowym w sprawie tego samego produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii, w wyniku którego Komisja nałożyła środki antydumpingowe na poziomie marginesu dumpingu. Komisja dopilnowała, aby nałożenie skumulowanego cła odzwierciedlającego poziom subsydiowania i pełen poziom dumpingu nie spowodowało skompensowania skutków subsydiowania dwukrotnie („podwójne liczenie”), zgodnie z art. 24 ust. 1 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (352) Komisja rozważała, czy niektóre z programów subsydiów mają charakter uwarunkowany wynikami wywozu, co ostatecznie obniża ceny eksportowe, tym samym odpowiednio zwiększając marginesy dumpingu, aby rozstrzygnąć, czy zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego należy obniżyć margines dumpingu o kwoty subsydiów ustalone w odniesieniu do subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu.
- (353) Jako że Komisja nie nałożyła cła wyrównawczego na żadne programy subsydiowania uwarunkowane wynikami wywozu – zgodnie z art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz w celu uniknięcia podwójnego liczenia – Komisja najpierw nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na poziomie określonej ostatecznej kwoty subsydiowania. Następnie Komisja nałożyła pozostałe ostateczne cło antydumpingowe na poziomie odpowiedniego marginesu dumpingu pomniejszonego o kwotę subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu oraz w wysokości do odpowiedniego poziomu usuwającego szkodę, który ustalono w odrębnym dochodzeniu antydumpingowym. Komisja obniżyła ustalony margines dumpingu o całą kwotę subsydiowania związanego z subsydiami wywozowymi, w związku z czym nie doszło do podwójnego liczenia w rozumieniu art. 24 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (354) W przypadku gdy kwota wynikająca z odliczenia kwoty subsydiowania wywozu od marginesu dumpingu jest wyższa niż margines szkody, Komisja ograniczyła cło antidumpingowe do marginesu szkody. Jeżeli kwota wynikająca z odliczenia kwoty subsydiowania wywozu od marginesu dumpingu jest niższa niż margines szkody, Komisja ustala poziom cła antidumpingowego na podstawie niższej kwoty.
- (355) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, Komisja uznała, że poziom najwyższego cła, jakie zostało nałożone na przedsiębiorstwa objęte próbą, będzie reprezentatywny dla stawki „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” zostanie zastosowane w odniesieniu do przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach przedmiotowego dochodzenia.
- (356) Zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia podstawowego łączna kwota subsydium dla nieobjętych próbą współpracujących producentów eksportujących została obliczona na podstawie łącznej średniej ważonej kwoty subsydiów wyrównawczych ustalonych dla współpracujących producentów eksportujących objętych próbą.
- (357) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Stopa subsydiowania	Poziom usuwający szkodę	Stawka cła wyrównawczego	Margines dla subsydiów uwarunkowanych wynikami wywozu	Stawka cła antidumpingowego
Birla Cable Ltd; Universal Cables Ltd; Vindhya Telelinks Ltd	6,9 %	5,4 %	90,1 %	5,4 %	4,0 %	2,9 %
Sterlite Technologies Limited; Sterlite Tech Cables Solutions Limited	11,4 %	3,7 %	44,0 %	3,7 %	2,6 %	8,8 %
HFCL Limited; HTL Limited	Nie dotyczy	8,1 %	Nie dotyczy	8,1 %	6,9 %	Nie dotyczy
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące	9,0 %	5,8 %	71,2 %	5,8 %	4,6 %	4,4 %
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indii	11,4 %	8,1 %	90,1 %	8,1 %	6,9 %	4,5 %

- (358) Indywidualne stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państwa, którego dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywóz produktu objętego postępowaniem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indii”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek cła wyrównawczego.

7.2. Specjalna klauzula dotycząca monitorowania

- (359) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach celnych potrzebne są szczególne środki gwarantujące stosowanie indywidualnych celów wyrównawczych. Stosowanie indywidualnych celów wyrównawczych ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu wyrównawczemu mającemu zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indii”.
- (360) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła antydumpingowego wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania stawki należności celnej zgodnie z prawem celnym.
- (361) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki celnej wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (362) Dane statystyczne dotyczące przewodów światłowodowych są często wyrażane w km przewodów. Taka dodatkowa jednostka nie została jednak określona w Nomenklaturze scalonej zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽⁵⁶⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej. W związku z tym należy dopilnować, by w przypadku przywozu produktu objętego postępowaniem w zgłoszeniu do dopuszczenia do obrotu podawano nie tylko wagę wyrażoną w kilogramach lub tonach, ale także liczbę kilometrów przewodów. W przypadku kodów CN i TARIC należy podać km przewodów.

8. PRZEPISY KOŃCOWE

- (363) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽⁵⁷⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (364) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1037,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych jednomodowych, złożonych z jednego lub wielu indywidualnie osłoniętych włókien, w obudowie ochronnej, nawet połączonych z przewodnikami prądu elektrycznego, nawet ze złączami, objętych obecnie kodem CN ex 8544 70 00 (kody TARIC 8544 70 00 10 i 8544 70 00 91) i pochodzących z Indii.

⁽⁵⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1987/2658/oj>).

⁽⁵⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

Wyłączone są następujące produkty

- przewody o długości poniżej 500 metrów, w których wszystkie światłowody są oddzielnie wyposażone w złącza na jednym lub obu końcach oraz
- kable do zastosowań podmorskich, izolowane tworzywami sztucznymi, zawierające przewodnik miedziany lub aluminium, w których włókna są zawarte w module lub modułach metalowych.

2. Stawki ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło wyrównawcze	Dodatkowy kod TARIC
Birla Cable Ltd; Universal Cables Ltd; Vindhya Telelinks Ltd	5,4 %	89CF
Sterlite Technologies Limited; Sterlite Tech Cables Solutions Limited	3,7 %	89CG
HFCL Limited; HTL Limited	8,1 %	89CH
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	5,8 %	Zob. załącznik.
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indii	8,1 %	C999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość w stosowanych przez nas jednostkach) (produktu objętego postępowaniem) sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (dodatkowy kod TARIC) w Indiach. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.” Do czasu przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indii.

4. W przypadku przedstawienia zgłoszenia do dopuszczenia do obrotu w odniesieniu do produktu, o którym mowa w art. 1, niezależnie od jego pochodzenia, w odpowiednie pole takiego zgłoszenia wprowadza się liczbę km przewodów przywożonych produktów, pod warunkiem że takie wskazanie jest zgodne z załącznikiem I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

5. Państwa członkowskie co miesiąc informują Komisję o liczbie km przewodów przywożonych w ramach kodu CN ex 8544 70 00 (kody TARIC 8544 70 00 10 i 8544 70 00 91).

6. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

7. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o zwrot zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.

Artykuł 2

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2024/3014 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczne cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Birla Cable Ltd; Universal Cables Ltd; Vindhya Telelinks Ltd	2,9 %	89CF
Sterlite Technologies Limited; Sterlite Tech Cables Solutions Limited	8,8 %	89CG
Pozostałe przedsiębiorstwa współpracujące wymienione w załączniku	4,4 %	Zob. załącznik.
Cały pozostały przywóz pochodzący z Indii	4,5 %	C999”

- 2) dodaje się nowy art. 1 ust. 7 w brzmieniu:
- „7. W przypadku zmiany lub zniesienia ostatecznych cel wyrównawczych nałożonych na mocy art. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2025/1135 (*) cła określone w ust. 2 lub w załącznikach zostają zwiększone od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia w tej samej proporcji, ograniczonej – w stosownych przypadkach – do rzeczywistego ustalonego marginesu dumpingu lub ustalonego marginesu szkody na przedsiębiorstwo.

(*) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2025/1135 z dnia 10 czerwca 2025 r. nakładające ostateczne cła wyrównawcze na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2024/3014 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz przewodów światłowodowych pochodzących z Indii (Dz.U. L, 2025/1135, 11.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1135/oj);

- 3) Dodaje się nowy art. 1 ust. 8 w brzmieniu:
- „8. W przypadkach, w których cło wyrównawcze zostało odjęte od cła antydumpingowego w odniesieniu do niektórych producentów eksportujących, złożenie wniosku o zwrot zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2016/1037 pociąga również za sobą konieczność oceny marginesu dumpingu w przypadku tego producenta eksportującego, który obowiązywał w okresie objętym dochodzeniem dotyczącym refundacji.”;
- 4) Załącznik zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 czerwca 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Aberdare Technologies Private Limited	89CI
Indie	Aksh Optifibre Limited	89CJ
Indie	Apar Industries Limited	89CK
Indie	Polycab India Limited	89CL
Indie	UM Cables Limited	89CM
Indie	ZTT India Private Limited	89CN